

MARCH 1998

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXIII, No. 3

RECEIVED

MAR 31 1998

LIBRARY-P.A.O.I.

SOLIA

THE
HERALD

**BUSINESS MANAGER /
ROMANIAN EDITOR:**
Dinu Cruga

**ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:**
Rev. Dn. David Oancea

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

STAFF:

Mark Chestnut
Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

A MESSAGE FOR GREAT LENT

To the Venerable Hierarchs, Reverend Clergy, Monastics and Faithful of the Orthodox Church in America

Dearly beloved,

The time is fulfilled, and the Kingdom of God is at hand; repent and believe in the Gospel. (Mark 1:15)

These words mark the beginning of the public ministry of Jesus in the Gospel according to Saint Mark. They reveal that if Christ is to be followed into His Kingdom there must be repentance. They provide the foundation for the holy days set before us which lead to the radiant day of the Savior's Resurrection.

"The time is fulfilled," for Jesus, the new Adam, has taken upon Himself sin and death in order to regenerate everyone and everything. The Kingdom is in our midst and we are called to enter by repentance. Indeed, these words form the very core of the Gospel. Yet, paradoxically, they are words that have been deprived of their meaning and power because, in our fallen human nature, we embrace the false Gospel of our culture.

What is proclaimed by this false gospel is self-love and self-empowerment. Because of this false Gospel, those called to enter the Kingdom of God have turned to the kingdom of this world, where the sin of the old Adam — the sin of self-love —

can only offer an existence destined for mortality.

Repentance is our return to the Kingdom of God. Repentance is a turning away from self-love and self-empowerment which lie at the foundation of all human misery and division. Repentance restores us to a right relationship with the Kingdom of God.

Through repentance, the ascent to God becomes united with prayer and fasting. Within this ascetical dynamic — a dynamic of love for God and neighbor — we rediscover our own death and resurrection with Christ. Only from within this dynamic of love will the world repent and believe in the Gospel. Only within this dynamic of love will we come to love ourselves in a way that is no longer self-serving or self-satisfying, but focused on doing the will of God. This is the goal of the lenten spring from which blossoms new and eternal life.

As we prepare to enter the great school of repentance, I humbly ask for your continued prayers and forgiveness. May God grant each of us a most fruitful lenten season. ✽

With love in Christ,

+THEODOSIUS

**Archbishop of Washington
Metropolitan of All America and Canada**

Cover: This fresco painted on the arch above the table of preparation (proscomedion) in the church of Dragomirna Monastery in Romania, shows Jesus Christ the Lamb of God on the paten, covered by the star, revealing the Orthodox Christian belief that Holy Communion is the Body and Blood of Christ, the One who came to take away the sins of the world. Great Lent is a wonderful time to meditate on this icon of our Savior who is the Lamb of God, who laid down His life for us, that we may be raised up with Him in His Father's kingdom.

TRY AND SEE, LENT IS GOOD!

Lent is a very complex period of the Orthodox liturgical year. Many books have been written about it. Some try to explain the meaning of fasting; others explain "how to do it right." Some explain the material and spiritual benefits of Lent — the benefits for the health of our bodies and our souls.

Some books have been written against keeping the fast! It is said by some that fasting is a man-made rule, which is not true. Reading the Bible, we discover that, beginning first with Adam and Eve in Paradise, most personalities of the Bible practiced fasting or preached about it. Ultimately, fasting was taught and practiced by our Lord Jesus Christ.

I'm going to highlight a few things which I think we can do to make this Lenten time a beneficial period for us all. Try and see, Lent is good!

The path of fasting leads to the path of purity. Fasting is the cutting off of lust and evil thoughts, the purity of prayer, the illumination of the soul, the guarding of the mind, the deliverance from hardness of the heart, the door to contrition, the occasion for silence, the health of the body, freedom from the passions, the remission of sins.

— St. John Climacus (579-649 A.D.)

Keep the Lent as abstinence from the specified food. Fasting is good for our physical health, but it is even better for our soul. Only when we really start to keep the fast do we understand how much control food has over our lives. Our body revolts against us when we do not give it the foods to which it is accustomed and which it likes. When we struggle to fast, we see that food has taken charge of our being.

During Lent we **can** take charge of ourselves again, simply by controlling the foods we eat. Try it! Do it one day at a time, then one week at a time. We will see that with a little effort and the help of God, we can do it. And soon we receive a great feeling of accomplishment, when we feel like we are in charge of what goes in our bodies.

Pray more, both publicly and privately. Try to be in church every Sunday, especially during the Lenten season. Every Sunday in Lent has a special meaning. As we go through the services, we learn more about our faith, about our Lord, about the meaning of His death on the cross for our salvation, and about the importance of His Resurrection.

Go to the special services that the church offers during this Lent. The Lenten Vesper services are especially beautiful. If your area sponsors Pan-Ortho-

dox services, we can enjoy the added benefit of worshipping in other Orthodox churches and meeting other Orthodox people from the area. Participate at the Pre-Sanctified Divine Liturgy on Wednesday and/or Fridays nights. It is one of the most beautiful services of the Orthodox Church.

Pray more at home. The Bible says we are expected to pray seven times a day, and "without ceasing." Pray for yourself, your family, your church, and for forgiveness. Be repentant, and don't forget to thank God for all His blessings to you.

While fasting helps us control our bodies, prayer helps us control our minds. How often have we attempted to pray and found how unorganized and dispersed are our minds and our thoughts, how hard it is to keep our minds on God and our prayer? Our thoughts fly away towards earthly things, to transient worries and cares. Through the practice of prayer we can strive to come to our senses, control our thoughts and take charge of our minds. Then we can ask God to fill them with that which is pleasing to Him.

Do acts of love and charity. Almsgiving is one of the virtues of all Christian people. Lent provides us with a special time to be more giving. Give more of your time and love to your family and friends. Give more of your time and talents to your church.

Partake of the Sacraments of Holy Confession and Holy Communion. Confess your sins sincerely so that they will be forgiven. The Church, through the clergy, is given that authority from God. Then receive Holy Communion, which is the greatest gift of all — God giving Himself to us so that we can be made perfect and holy.

Cleansed, we can joyfully enter into communion with Him and enter His Kingdom. Remember Jesus' words: if we do not eat His body and drink His blood, we cannot enter the Kingdom of Heaven.

A good Lent to us all! ❀

Fr. Cornel Todeasă

ORTHODOX WOMEN IN HEALING MINISTRIES

6th Annual Retreat

May 21-24, 1998

Transfiguration Monastery
Ellwood City, Pennsylvania

Contact:

Lila Moses - (508) 543-6403
Joan Kakascik - (201) 796-8217

ST. MARY PARISH, ELMHURST, NEW YORK TO BE AUCTIONED FOR PERSONAL GAIN?

The General Assembly of February 2, 1997, the St. Mary Parish, Elmhurst, New York, was suspended, and on February 23 the Episcopate reconvened it. The Assembly was presided over by V. R. Richard J. Grabowski and in the presence of His Grace, Bishop NATHANIEL.

At this assembly, there were present dues paying members whose names were on the official list sealed previously by the Episcopate Office. Also present in large numbers were many individuals who were not on the list and a large number who were unknown to the other faithful in church. With the Romanian American press on hand, these individuals rejected the Episcopate, decried the Bishop, rejected the Parish Priest and declared the parish "independent."

Since then, a group of individuals has continued to press the faithful of St. Mary Parish with court cases and liens against the sanctuary which is in the state of building. First of all, they went to the New York Department of Buildings and claimed to be the rightful owners. This caused the Department to deny the parishioners access into the facilities and forced them to have no religious services on the premises.

It also threw the case into the hands of a civil judge to determine the rightful owners. The parish has been waiting since October of 1997 for a judgement.

Then, these same individuals and others, placed liens against the property, that is, against the House of the Lord, to sell the property and take the money for their personal advantage in the amount of \$757,000.00. How could this be? These are individuals, architects, contractors and others who, at the beginning of the project stated that they would DONATE their time for the building of the Church. There is no contract with the parish for payment of their talents; there is only their own personal pledges to offer to God the gift of time and talent.

Alongside of these erudite individuals were working the faithful and the Parish Priest, Father Casian Fetea. These individuals also pledged to God their time and labor, working day and night to bring the work to a successful end.

Not all of the individuals now seeking funds were members of the parish, although they are Romanian. The archives of the Episcopate going back to the beginning of the parish indicate who were and who were not voting members. Nevertheless, these individuals also pledged, in the name of a Romanian project, to offer their own time and talents.

We have come to the beginning of the Great Fast, and now we find that the St. Mary Church, the unfinished House of God, has been placed on the auction block by these individuals. We quote from the official Complaint #28276/97 to the Supreme Court of the

State of New York, County of Queens: "the plaintiffs, Lucian Costi, Dinu Raftopol, Serban Chelariu, Terentiu Popescu, Amerom Metal Co, Inc, demand judgement decreeing that the real property herein as the subject premises be sold, according to law and that from the proceeds of such sale plaintiffs be paid the amount of their liens, with interest thereon, together with the costs and disbursements of this action and of such sale and granting plaintiffs judgement for any deficiency that may remain unpaid after such payment against the defendant" (St. Mary Church).

A notice to the St. Mary Parish by the Foreclosure Associates, Inc., One Cross Island Plaza, Suite 108, Rosedale, NY, states: "On 12/08/1997, my office received notice from L. Costi that your property is in the process of being FORECLOSED. If L. Costi is awarded a judgement of Sale by the courts, your property will be offered for SALE AT A PUBLIC AUCTION AND SOLD." (Capital letters are in the document)

Even without waiting for the judge's decision, these individuals have collected funds in the name of the St. Mary Parish, Elmhurst, New York, and the few are deciding the fate of the parish.

That some individuals may not wish to be a part of the present St. Mary Parish is their choice. That they claim to be the true parish, is another thing. To take the property of all the faithful, the church building itself where the holy services have been offered and force it to be sold for personal gain is something which is beyond comprehension. What kind of "salvation" is this "Committee of Salvation of St. Mary" working for, none other than destruction of the community for personal monetary gain!

We question those individuals who allowed their names to be given on the "Membership Roster for 1997" under the stolen title of Saint Mary's Romanian Orthodox Church, Elmhurst, New York, and ask them: "Is this what you are proposing? Is this what you really desire? Are you a part of SELLING AT A PUBLIC AUCTION God's House? The place of the Holy Virgin? The place of holy icons and the sacraments of the Church? Have you voted in favor of the \$757,000.00? Will part of that "inheritance" rest in your pocket? Is this why you put your name on that list? We think not, but wonder why you support such an action?!

It is one thing to demand redress, another to put a price on God's dwelling. We have not stated in defense or accusation about these individuals, hoping for a change of heart. However, that they have undertaken to totally destroy the work of many, not merely of their own, brings us to state in a few lines, the attitude, the intentions and purpose of their actions. They have planned that no matter what the decision of

the judge, they will have the money from the sale of the same holy place to which they pledged their talents and time.

St. Mary Church...going once? Going twice? Going.....Who will be bidding? Who will buy? Who will be at loss. You, the supporters of this group and its action. Shame. ✱

+NATHANIEL, Bishop

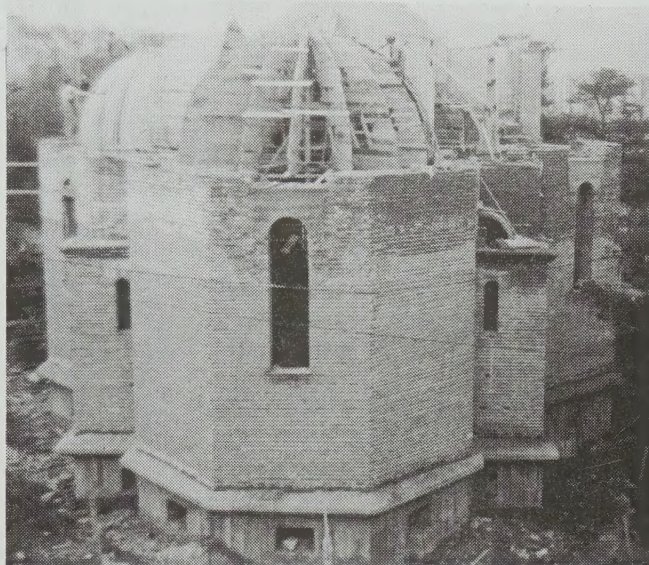
A summary of the Decision of February 17, 1998 of the Supreme Court of Queens County, New York, by the Honorable Judge Orin R. Kitzes, regarding the legality of the elections held on February 2, 1997, at St. Mary Romanian Orthodox Church, Elmhurst, New York. Index no. 17498/97.

The first part of the document establishes the authority of jurisdiction to hear the instant civil case of the election of a new Parish Council at the General Meeting of St. Mary Church, Elmhurst, New York on February 2, 1997. First of all, the Court establishes the fact that "in certain cases courts may decide disputes involving religious organizations by using 'neutral principles of law'. It enumerates a series of cases resolved "in purely secular terms", in which, as in the case of the elections held at St. Mary Church, "no doctrinal issue [will] be passed upon, no implementation of a religious duty is contemplated, and no interference with religious authority will result."

The Court recognizes the irregularities which occurred in the elections on February 2, 1997, providing numerous supporting arguments. Based upon the Articles and Sections of the Constitution and Bylaws of the Romanian Orthodox Episcopate of America, the Court concludes that "the February 2, 1997 election results are indeed 'clouded with doubt';" and, that those who were not in agreement with the existing church leadership at the time of the elections had appropriate relief available to them through administrative remedies set forth in the church constitution and by-laws.

"Therefore, it is Ordered that the election results of February 2, 1997 be set aside, that the Parish Council and Officers in place previous to the election remain in office until a new election is held, and that the new election be held in accordance with the procedures outlined in the Constitution and Bylaws of the Romanian Orthodox Episcopate of America."

APPEAL AID FOR ROMANIANS IN ALBANIA (ARA)

A view of the newly-constructed St. Sotir Romanian Cathedral in Corcea, Albania

Dear Brothers and Sisters in Christ,

Five years have passed since the first national assembly of the Macedo-Romanians, Vlachs from the Balkan Peninsula, held in Tirana on April 15, 1992.

Liberation from Communist oppression created an enthusiasm for the spiritual life, and the preservation of our national identity.

Priority was given to the building of a church in Corcea to replace the one destroyed by the atheistic regime.

The Romanian Orthodox Episcopate, His Grace Bishop NATHANIEL, the Ministry of Education in Bucharest, the Romanian Cultural and Benevolent Society Farsarotul, and the St. Dimitrie community in Bridgeport, Connecticut, have contributed for the construction of St. Sotir Romanian Cathedral. You will notice in the above photograph that construction has reached the final stage, but the building committee has exhausted all the funds. However, in order to complete this humanitarian religious endeavor, we are opening another drive for donations to this worthy cause, the Romanian Cathedral in Corcea, a pride for the "Farsaroti" from Albania.

All donations will be accepted in any amount and are tax-deductible.

Make checks payable to:

St. Dimitrie Romanian Orthodox Church
(A.R.A. Fund), 579 Clinton Avenue
Bridgeport, CT 06005

God Bless You.

A.R.A. Committee

Rev. Fr. Cornel Todeasa, Chairman
Aureliu D. Ciufecu, Secretary

FIRST STEPS: MARCH FOR LIFE 1998

TWO MORE ORTHODOX CHRISTIANS OFFER THEMSELVES FOR LIFE

by Rev. Deacon Michael Bassett

Metropolitan Nicholas and Archbishop HERMAN lead a group of Orthodox Clergy and faithful during the March for Life in Washington, D.C. Photo: Nick R. Simon

During the past several years, during the month of January, I have noticed articles in the paper; posters hanging on bulletin boards; news articles on the radio and television:

"Bus tickets available for the 'March for Life' on January 22 in Washington, D.C. Please call St. Joseph Church or Right to Life. The bus will depart on 1/21 at 8:30 PM and will arrive at 7:30 AM at the Washington Monument. The bus will depart from Union station for the return trip at 5:30 PM arriving home at 4:30 AM on 1/23."

Then I saw a newsletter, "Rachel's Children", a Journal of Orthodox Christians for Life (aren't all Orthodox Christians for Life?) - P.O. Box 805, Melville, NY 11747 (516.271.4408).

Then a 1996 memo from His Beatitude, Metropolitan THEODOSIUS with special petitions and a prayer to be used on what has become known as "Sanctity of Life Sunday" - the Sunday prior to January 22nd. I was very blessed to know that my parish would be using them this year. Next were two pastoral letters dated 1997 & 1998 from His Eminence with greetings to the faithful on the Sunday prior to the 22nd of January. Letters exhorting Orthodox Christians to remember that it is our belief that life begins at conception - life made in the image and likeness of God - sacred life. Letters calling for Orthodox Christians to pray for the helpless, unborn children who have no choice in these matters, no ability to resist the desires

of those who believe that they should die - no legal statute to protect them. Letters calling Orthodox Christians to pray for and have compassion for those who make the choice for abortion, who choose man's law as the license for their actions rather than God's mercy as the pattern for their decisions.

Then I read the numbers. Estimates that 35 million unborn children have been destroyed, killed, murdered. And the women that carried them now carry with them a terrible burden of guilt and inner sorrow. The doctors who performed the procedure knowing of their complicity in this crime against God, and like the women they assisted, carrying the burden of another's death. St. John Chrysostom tells us that not only will those who practice wickedness suffer in the world to come but that they, even in this life, are accused continually by their consciences and suffer much confusion and torment and live in continual fear - *St. John Chrysostom's 1st Homily on Wealth and Poverty*.

So this year I was moved by the rising tide of indignation and call to repentance. This year I decided to stand up and be counted. I called a friend (Nick Simon) - soon two were standing up to be counted. Two more Orthodox Christians were declaring their intent to stand for life, to pray for those who were killed as well as those who gave their consent to the murders. Two more Orthodox Christians decided that they would take another step toward involvement. Two more, by the mercy of God and His love for us, have taken up the Cross. Thanks be to God!

Cont. on page 12

A group of Orthodox clergy at the March for Life.

Photo: Nick R. Simon

THE CALL: LISTENING TO THE "OLD WORLD" WITH EARS THAT HEAR - Part II

by Mary Magdalene McCann

Why Romania's Call Is So Clear, and Must Be Heard By Us Now

The intensity and purity of the Orthodox Christian faith as it lives in the land of Romania has served as a beacon for many, century after century. The extraordinarily refined energy of the spiritual work done over such a long period of time by so many Romanian faithful — both in the monastic realm and within the lay sphere — has created a palpable force field, drawing searching Christians like iron filings pulled by a supremely benevolent magnet.

Romania was evangelized shortly after Christ's life on the earth by St. Andrew, the brother of St. Peter. Hence, the teachings of Christ were sown by one of His chosen spiritual sons, and were imparted with the full power of their Source. The reverberations of the uncorrupted seed of the teaching still resonate in Romania.

And Romania has proven to be very fertile soil for this pure seed. From the time of Christianity's birth in Romania, there has been a confluence of Eastern and Western influences, which has yielded a unique receptivity in this land to the Christian teachings. The Western influence, stemming from Rome, helped to spread the Christian teaching shortly after St. Andrew's work: in 106 A.D., Roman Emperor Trajan occupied parts of Romania and brought not only the roots of the Romance language still in use today, but also many soldiers converted to Christianity who settled in Romania. And, of course, the outpouring of Eastern mysticism, which reached its zenith at the height of the Byzantine Empire, rendered Romania a crossroads kind of culture. In the words of Fr. Dumitru Staniloae, Romania "has the lucidity characteristic of the Latin spirit and a mystical appreciation of existence proper to the East."

One aspect of this special degree of receptivity is rooted in the fact that it is found strongly in both the monastic **and** lay worlds. Fr. Staniloae continues: "... this spirituality is not the spirituality of an elite, but of the people, which assures its permanence." French theologian Olivier Clement further attests to this breadth of receptivity within Romania to the Orthodox teachings: "... one has truly the impression of a **monastic civilization**: not a monasticism that becomes established as a kind of world in itself ... but a monasticism which is a leaven, in a real osmosis with a people, and which inspires all of a culture."

Metropolitan Antonie Plamadeala frames the distinctive Romanian conception of what it means to be Orthodox: "The basis of Orthodox spirituality is of course biblical. It has as its starting point one text in particular, 'Mary has chosen the better part' (Luke

10:42). Martha's part is not denied, but it is Mary's part that is emphasized. The part of Martha may be termed 'the world,' and the part of Mary 'the kingdom of God.' But it is also the kingdom which begins from here, which is 'at hand,' which is 'in us.' Even those who choose the part of Mary remain in the world, but in a transfigured world, in a world that has its center in God. Whenever the language of spirituality mentions the 'abandonment of the world,' this signifies the refusal to consider the world as having its center in itself. **In this sense, it is not only monks who choose 'the part of Mary,' not only they who are called to abandon the world, but the same is true of all who give priority to the Spirit.**" [emphasis mine]

My impression is that Orthodox Romanians have a deep conviction that **every** being must work to choose Mary. The **forms** of spiritual development which are necessary for a given individual to follow on his or her path will, of course, differ from one person to the next, as we are each utterly unique. For one, monastic service is right; for another, life in the world. Both are real paths, and both are important. Most Romanians with whom I have interacted believe that no one is exempt from the duty to seek salvation.

This conviction amongst Romanians stunned me when I first encountered it. It was like being hit with a blast of clean air after years of suffocation in the vacuum of America's prevailing denial of Man's fundamentally religious nature. I have been truly befriended by the Romanian Orthodox, in a most essential sense: we are **together** in our common recognition of the lowliness of our present state, **and** our wish to work to realize our sacred possibilities. Monastics and laypersons alike have related to me on this basis.

Another compelling reason for the extraordinary harmony between Romanian Orthodoxy and Americans seeking the real Christian Church is rooted in the work of St. Paisius Velichkovsky. The work which this holy man did to rekindle the fire of the ancient Patristic teachings has seminally informed Orthodox Christianity in both lands. St. Paisius' contributions are legendary: his efforts to preserve and translate what we now know as **The Philokalia**, and his introduction of the Jesus Prayer into much more widespread use within cenobitic monastic life led to a desperately-needed resurgence of many of the Orthodox Church's deepest teachings. Today, scores of Americans are pouring over each new volume of **The Philokalia** as it becomes available in our language. And the sacred words of the Jesus Prayer are silently echoing in English within both the monastic and lay worlds of the American faithful, as they do in Romania.

Cont. on page 12

TRANSFIGURATION MONASTERY

Two Anniversaries

Bishop NATHANIEL extends gratitude to Attorney John J. Regule. In the foreground is His Eminence, Archbishop KYRILL.

On Saturday, January 17, 1998, a dual commemoration was held at the Orthodox Monastery of the Transfiguration in Ellwood City, Pennsylvania. On this day, the community remembered the seventh anniversary of the repose of the monastery foundress, Mother Alexandra, and also celebrated the "Burning of the Mortgage" for extensive building additions constructed between 1991 and 1993.

The day began with a Hierarchical Liturgy celebrated by His Grace, Bishop NATHANIEL, and assisted by Archimandrite Theophan, Archpriests Richard Grabowski and Constantin Tofan, Priest Patrick Reardon, and Deacon Lawrence Daniels. Several other clergy were in attendance including His Eminence, Archbishop KYRILL, of the Diocese of Pittsburgh and Western Pennsylvania. Following the Liturgy and Memorial Service, a luncheon prepared by the nuns was served to approximately 100 people in attendance.

Mother Christophora, Abbess, welcomed all to the monastery and served as Master of Ceremonies for the afternoon program. First to be introduced was Mr. Costa Spoa of Ellwood City. Mr. Spoa, now in his 93rd year of life, made a gift of \$1,000 in 1964 which served as a down payment on the Ellwood City property. This past fall, upon hearing that the monastery would soon be celebrating the burning of the mortgage, he offered to make the final mortgage payment. In his remarks, Mr. Spoa reminisced about Mother Alexandra's first visit to town and her first view of the property. In gratitude for all his help and support for more than 30 years, the sisterhood presented Mr. Spoa with the gift of an icon of Jesus Christ.

Representing the family of Mother Alexandra was granddaughter Ileana Habsburg Snyder. She recalled

Mother Christophora, Mr. Costa Spoa and Bishop NATHANIEL hold the mortgage as it is burned.

what it was like as a child to visit a monastery where one's "granny" was a nun and abbess; and, she shared some playful memories of those days which still remain vivid to her and her siblings. She also related the spiritual support that she received from Mother Alexandra as she entered into adulthood and faced many of life's problems.

The main speaker of the day, Attorney John J. Regule, offered the annual "Mother Alexandra Memorial Lecture." John has faithfully served as attorney for the monastery since it came into existence 30 years ago. He also told of his first visit to the property with Mother Alexandra and her "seizing of the land" as they walked the perimeter of the 100 acres. He recalled her care of wounded soldiers in Romania during World War II - which included a later acquaintance of John's, an American pilot shot down over Romania - and her many contacts with people from all walks of life.

Final remarks were offered by His Grace, Bishop NATHANIEL, who called to mind the numerous clergy and lay people who have helped the monastery in many capacities over the years. He also noted the spiritual gifts as well as spiritual struggles of Mother Alexandra, and encouraged people with special memories or stories of her to write them down and send them to the monastery.

As the moment for the burning of the mortgage arrived, His Grace led all in prayers of thanksgiving to Almighty God. The ten year mortgage was paid off in just six years by the help of God and the support of thousands of faithful. It has truly been a miracle; and everyone, especially the nuns of the monastery, are filled with gratitude. To the singing of "O Lord Save Your People," the mortgage was burned and all gave thanks to God.

The sisterhood wishes to express gratitude to all those who attended the special day and also to all those who, although not able to be in attendance, have offered prayers, encouragement and financial support to the monastery since its founding. ✱

Mother Christophora

REMEMBERING SOULS DURING LENT

Great Lent is a special time assigned by the church to help us mend our spiritual, our soul business. All year long we spend enormous amounts of energy, time and resources for the welfare of the material side of our beings. By doing so we often put the other side, our spiritual side, on the back burner. Great Lent is the opportunity, as well as the time, that God gives us to correct this imbalance, the time when we are asked to concentrate more on our souls, on spiritual and holy matters. This is the time when we, through abstinence, intense prayer and almsgiving, draw nearer to God.

Great Lent is also a time when we increase our love and care for others. We pray more for others, we help others more, and we attend to the needs and spiritual wounds of others. By doing so we draw closer to God. St. John of Damascus said: "For this is what gladdens and brings joy to the merciful God, that each one is rushing to the helping of the other. This is what He wishes, in this life as well as after death."

Yes, as well as after death — for during Great Lent, we are also asked to show our care for those who have departed this life. Every Saturday during Great Lent is dedicated to the departed souls; and the church recommends that we hold memorial services, pray special prayers and do charitable deeds for the souls of our loved ones. In my parish in Bridgeport, Connecticut, the Memorial Saturday before Meatfare Sunday (*Moşii de iarnă — caraga*, in Macedo-Romanian) is very special, when, as the church prescribes, we have a memorial service for the departed souls of the parish. Weather permitting, we even go to the cemetery to pray at the graves.

As a priest in the Romanian Episcopate, I am expected to pray at every Liturgy for the souls of the departed hierarchs of our Episcopate. In true love, I pray for the souls of Bishop Policarp and of Archbishop Valerian.

I always keep them in my memory and in my heart as great hierarchs. We were indeed blessed to have such great leaders in our Episcopate. They seem to me to have been very much alike. They were good administrators, good pastors and especially talented writers. I have often looked at old Solia newspapers and calendars and read some of their writings. It's true that Bishop Policarp didn't write as much as Archbishop Valerian, but their style was very similar. Both wrote as spiritual fathers concerned for the spiritual welfare of their children in Christ. Their style (in writing and also in their ministry) was simple, but the content

very earnest and deep.

However, when we think about those departed, we do not always remember the great things they have done. We remember them in special moments and particular events. We remember the stories that we know about them.

Bishop Policarp took good pictures, and I imagine him as having beautiful and kind blue eyes. What I especially recall about him is the following illustration he used in a pastoral speech addressed to his true believing faithful in America.

Three blind men were begging by the side of the road when they heard much noise and fuss about. They asked someone what was going on in the street. They were told that a procession with a miracle-making icon was about to pass by. When they heard about it, they said to themselves, "Let's run! The icon might heal our sight and then we cannot beg anymore. How are we to survive?" And they quietly disappeared.

To me, this illustration says something about the man who told it and the reason he told it. He told his children that they should not be like these blind men, but should accept the miraculous light of Christ to illumine them, to open their spiritual eyes. This story reminds us that accepting Christ's gift, however, often means an investment of time, a change of heart, repentance, and especially sacrifice.

Thinking about Archbishop Valerian, I always remember a story which one of his many friends told. It is said that one day some visitors came to the Vatra. They found a common man mowing the grass. So they approached him to ask where they could find the Archbishop. The man jumped down from the tractor and said; "Wait a minute! I'll go get him!"

He went in and after a while the archbishop himself, dressed in his clerical vestments came out and said: "How can I help you?" To their surprise, the Archbishop was none other than the man on the tractor cutting the grass.

To me this story tells so much about the archbishop. He was a great man, a man of many talents and gifts, yet very humble. He lived and died for the Church of the Romanian community in America.

Our remembrance of both these hierarchs is saddened by the fact that each died far away from the flock that they loved, and for which they prayed and ministered. Both suffered to see their great ministries diminished by the Communist regime in Romania. Their ministries were diminished, but not terminated. Even after their deaths and for a long time in the future, they still shine, and perhaps more clearly, as bright stars on the spiritual map of the Romanian-American Orthodox community.

During this Great Lent and always, remember and rest with the saints, O Lord, the souls of your servants Bishop Policarp and Archbishop Valerian, and make their memory eternal! ✱

Fr. Cornel Todeasă

ORTHODOXY IN AMERICA

SOMETHING To PONDER

An interesting study was released recently by the Orthodox Christian Laity (OCL) entitled "The Challenge of Outreach." The study in itself sets forth a variety of problems confronting the Church and offers some very concrete and well thought out solutions which necessitate a review of current theological premises as well as organizational and administrative policies.

What is more than alarming, however, is the statistical information on Orthodox Church membership and active worship participation in the United States from the beginning of this century to the present year. In 1910 reliable estimates conclude that there were approximately 600,000 baptized Orthodox Christians of whom 300,000 were practicing members of the Church. Today it is estimated that over 4.6 million Americans are of Orthodox background but only about 900,000 attend church with any regularity. Stated another way, in 1910, 50% of Orthodox Christians were active in the Church, whereas at present about 20% are active as compared to the Romanian Catholic Church which retains about 85% of those baptized as infants into the Roman Catholic Church.

Contributing factors cited for this loss of active membership in the Church are language and ethnicity, inter-confessional marriages, inflexibility in the application of Church canons or procedures (especially with regard to marriage or the treatment of women), poor religious education and youth programs, priest-parish conflicts; and most importantly, the absence of assimilation into mainstream American life and the lack of Outreach programs both to the unchurched and potential converts. To this list of failures and shortcomings, more could undoubtedly be added on the basis of personal experience.

Taken as a whole, the future looks rather bleak for the Orthodox Church in North America. On the other hand, rather than wringing our hands in despair, perhaps we should squarely face up to these problems as challenges and take constructive action, be it on a local parish level, to forestall any further erosion and to improve the present situation. In other words, to effect a desirable change in the downward trend, let us look at ourselves at the grass roots level rather than place the onus of guilt on the National Church. Stated yet another way, what can you and I personally do to reverse this disastrous trend?

We can begin the process by asking ourselves some very pertinent questions. Do we, as parishioners, approach our unchurched brethren, urging them to return to the Church and take an active role? And, if so,

PALM SPRINGS CHURCH

The future home of Saints Michael and Gabriel Romanian Orthodox Church in Palm Springs, California. Purchased at the end of February 1998, the building has space for a church, hall and kitchen. Donations toward remodeling costs may be sent to: Sts. Michael & Gabriel Church, PO BOX 9197, PALM SPRINGS CA 92263-7197.

do we make an effort to welcome them back into the fold and give them opportunities of service? Do we welcome non-Orthodox spouses and make them feel like members of the family? Do we deride the different viewpoints of younger members, feeling they lack maturity and experience? Do we offer our services and encourage our youth groups? Do we as parents place a proper emphasis on our children's religious education? Do we have the will to break away from our somewhat restricted circle of ethnic concerns and enter into the mainstream of American society? Do we show our love, concern and care for our "modern day captives" in hospitals, nursing homes, prisons, homeless shelters, hospices and the like? This list of self-examination questions could go on ad infinitum. Its purpose, however, is none other than to awaken us to what the church is all about.

We commend the OCL for its incisive and direct approach to the problems of the contemporary Orthodox Church in North America. The past, however, has also shown that grandiose plans and schemes formulated on the national or diocesan level will come to no avail if the members of each parish church do not focus on their own failures, shortcomings and omission of Christian duty. This is the challenge facing us today — self knowledge and commitment to make our parish church a veritable beehive of Christian love and concern for all. ✽

Reprinted from the bulletin of St. Nicholas Greek Orthodox Church, Troy, Michigan. Rev. Fr. Nicholas Harbitas, priest.

A JOURNEY TO JERUSALEM

In January of 1998, I again had the privilege to visit Jerusalem and the occasion to check the authenticity of some of my feelings and beliefs. A visit to Jerusalem, where Jesus revealed himself to the world and gave us the way to salvation, is always overwhelming. In more than one way, Jerusalem is addictive, and one can always find new things to visit and to reflect upon.

During my visit, I stayed most of the time in Jerusalem and prayed in different churches and at holy sites. I walked on the Via Dolorosa (the Way of the Cross), prayed in the Church of the Holy Sepulcher, in Gethsemane in the Church of the Holy Dormition, on the Mount of Olives, etc.

In retrospect, I think this journey had a special meaning for me — it was a lesson to be learned. The lesson was that peace of mind and joy should not be searched for in the “extraordinary”, in a long, arduous or adventurous journey, but rather in the details of daily life, in the strict vicinity of our existence. To illustrate this, I will give the following example.

As already mentioned, I visited the Holy Dormition Church in Gethsemane which is located about two miles from the walls of Jerusalem. Walking back toward St. Stephen's gate (the Lions' gate), I was told by my friend, the archeologist Alexander Onn, that the pilgrims who came to pray at the Temple followed a route that started in Judea, went to the Mount of Olives, crossed the Kidron Valley and then climbed the very steep slopes to the mighty walls of Jerusalem.

Basically, that was the route we followed toward St. Stephen's gate. On their way, the pilgrims sang Psalms; and, when the Temple was in sight, they sang Psalm 121: “I lift up my eyes to the mountains” (This Psalm is also known as “The Guardian of Israel”). My friend told me that in Hebrew, the term ‘mountains’ also can mean, ‘heights’, those which are on the heights, or even ‘heavens’. And all of a sudden, I realized that that was one of the most moving songs I remember from my childhood. It was the Psalm which was sung before and during the time the faithful received Holy Communion, when they united with God in the Spiritual Temple. This psalm was sung in the church in Borlovenii-Vechi, the village of my “banateni” ancestors, and the cantor used a very flourished “banatean” manner of interpretation. At that moment, all of a sudden I felt very much at home. I realized, I physically felt that what happened two thousand years ago in Jerusalem was not an historical event, but an everlasting gift which is with us always and everywhere if we only would have the patience and determination to seek its redeeming presence. *

Alexandru Nemoianu

A.R.F.O.R.A. LENTEN RETREAT

Purification of Our Souls

The ARFORA LENTEN RETREAT is scheduled to take place on the fifth Saturday of Great Lent - April 4th, 1998. This beautiful action of ARFORA is an impulse for each Ladies Auxiliary of each parish and mission to organize this spiritual retreat.

As usual, the President of each Auxiliary, in collaboration with the parish priest, organizes this program at the church. Another possibility is that all sister parishes and missions in a deanery can come together in one place.

ARFORA recommends that other parish auxiliaries, such as AROY, BROTHERHOOD, etc., should also be invited to participate, and that the goal of the day should be purification and spiritual growth.

It is not by coincidence that ARFORA initiates this religious action right now during the period of Great Lent. Now is the time for a more intense spiritual effort in anticipation of the Resurrection of our Lord.

His Grace Bishop NATHANIEL and the Spiritual Advisor of ARFORA, Rev. Fr. Traian Petrescu, invite all participants to this religious event to purify their souls through confession and communion. We recommend to all priests to prepare in advance interesting subjects which will be presented to the participants.

As usual, the day's program should have the following elements: CONFESSION, HOLY LITURGY, COMMUNION, FELLOWSHIP, LENTEN LUNCHEON, PARTICULAR PRAYERS. The complete program for this Retreat will be sent well in advance to all Ladies Auxiliary Presidents and to all priests of parishes and missions.

We ask God to protect this noble religious action of ARFORA and bless all those who will willingly and lovingly participate in this event.

God bless you all! *

Preoteasa Doina-Avia Petrescu
ARFORA Lenten Retreat Chairperson

CLEVELAND PARISHIONER IS NMR PIONEER

Gheorghe D. Mateescu, a member of St. Mary Romanian Orthodox Church, Cleveland, Ohio, is a chemistry professor and a pioneer in nuclear magnetic resonance (NMR). Dr. Mateescu, who received his Ph.D. at Case Western Reserve University (CWRU) in 1971, has been teaching chemistry at CWRU for 25 years. During the time of his doctoral studies, the

Cont. on page 12

NMR Pioneer *Cont. from page 11*

Romanian government ordered Prof. Mateescu to return to Romania. When he did not, he was sentenced to five years in prison as a deserter. Dr. Mateescu remarks: "I was very glad to serve prison in absentia."

Since 1989, Mateescu has become one of Romania's most popular scientists and was recently inducted into the National Academy of Romania and awarded an honorary doctorate from the Polytechnic University in Bucharest for his pioneering work in NMR. In the early 1960s, Mateescu organized a workshop on NMR, gathering a scientists from Western Europe and America; and, his efforts led to the acquisition of the first NMR equipment for Romania for research in synthetic organic chemistry. Since 1995, Mateescu has organized three international conferences on NMR and magnetic resonance imaging (MRI). With Professors George Olah and Ernie Yaeger, Mateescu is also a founder of Major Analytical Instruments Facility, which enables industrial and academic scientists to have access to some of the newest instrumentation in the field of NMR and electron and ion spectroscopy.

Dr. Mateescu, now 69, lives in Lakewood, Ohio, with his wife Claudia, and has no plans to retire, saying: "When my students tell me, 'Sir, your are slowing down,' then I'll retire."

Excerpted from The Plain Dealer, Cleveland, Ohio, January 23, 1998

The Call *Cont. from page 7*

And finally, the most overwhelming gift which Romanian Orthodoxy offers us: the ever-giving heart of the Romanian monastic community. It is almost impossible to describe the depth of love which greets those sincerely making pilgrimages to the monasteries. Father Cleopas, Archimandrite Monk and Spiritual Father of the large Sihastria Monastery in Moldavia was asked: "What should we do when we have many strangers and pilgrims in the monastery?" His response: "Welcome them all with humility and love. Saint Ephraim says that hospitality is the only way to speak to a soul about Christ and win it."

Father Cleopas exemplifies this teaching: in the words of Metropolitan Serafim Joanta, Fr. Cleopas "considers openness to the world as absolutely necessary so as to be useful to others. His personal rule, the task that he pursues, is to be as useful as possible to as many as possible." Hieromonk Cassian of Sihastria Monastery says of the relationship between pilgrims and monastics: "If people search us out, that is proof that God sent them. In my opinion, serving the spiritual needs of men is higher than the hesychastic life. Christ lived in the desert for a little while, and for the remainder of his life on earth he lived in the world."

At this time there exists an unparalleled opportunity for those in America to learn more about the true Christian faith from the exceptionally pristine font of

Orthodox teaching in Romania. With the recent advent of a democratic government in Romania, more openness is possible in the relations between our countries than has been the case in the past. Travel to Romania is unencumbered and inexpensive. Language is scarcely a barrier any longer: most of the monasteries have at least one nun or monk who is fluent in English.

Thanks be to God, there is less oppression against the Orthodox Church being exerted from within Romania than in recent times. The doors of the monasteries and churches are open. Let me hasten to add that life is by no means easy for either the monastics or lay communities of believers. We must be sensitive to the need of the Romanian people to undergo a healing process following the atrocities committed against them. And we must realize that large-scale change is taking place very quickly in Romania, resulting in social, economic and spiritual upheaval.

The Romanian people now have a different kind of freedom than ever before. It is a delicate time, fraught with different kinds of dangers than those to which they had, sadly, become accustomed. We may be able to be of service to them at this pivotal moment in their journey, as a people, and as individuals. *

Editor's Note: Part I of this article appeared in "Solia - The Herald", January 1998, pp. 3-4. Mary Magdalene (Kim) McCann is a member of the Cathedral of the Holy Virgin Protection (OCA), in New York, NY. She accompanied her parish priest, Rev. Fr. Christopher Calin, and several clergy and faithful on her most recent trip to Romania in October 1997.

March For Life *Cont. from page 6*

Authors' Note: Although there were many diverse groups at the "March," the common bond was their belief that life is sacred - even from it's beginnings in the womb. Orthodox Christians gather together under a large blue and white banner with an icon of the Theotokos (see picture) and take their place in the march which goes from the Ellipse behind the White House to the site of the Supreme Court where the unfortunate *Roe vs Wade* decision was made on January 22, 1973 (the decision which made it legal for unborn children to be killed during the first 90 days of life). There are many religious groups and others who join in the "March". The numerous Orthodox priests, deacons and lay people from many jurisdictions were led this year by Archbishop HERMAN of the Orthodox Church in America and Metropolitan NICHOLAS of the Carpatho-Russian Church. Many old friends were greeted and new friends were made as the march progressed. God gave us fair weather, inspiring speakers, strong legs and a safe trip to and from the "March". He also gave us lips which were used to praise Him; and, as we marched, we sang praise to the Most High God, assured that He defeats the enemies of those who glorify Him in song (2 Chronicles 20). *

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Agapi, Alexander Ciprian, son of Ciprian & Irina Agapi, Pittsburgh, PA. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Nicolae Meteanu & Carolina Dan.

Balas, Michael, son of Viorel & Camelia Balas, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Marielena Popescu.

Ban, Paul Theodor, son of Marcel & Diana Ban, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Serban & Argentina Gheorghiu.

Banc, Alexander Geoffrey, son of Dr. Adrian & Tobe Banc, Stamford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Adrian & Olimpia Banu.

Benedetto, Isabel Marie, daughter of John & Donna Benedetto, Easton, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Dr. John G. Fatse.

Bogdan, Ruxandra Maria, daughter of Catalin & Cabiria Bogdan, Oakville, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Lucian & Ioana Micu.

Branzan, Adrian Mihai, son of Ioan & Olimpia Branzan, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: John Magirias.

Breaz, Samantha Ann, daughter of Simion & Mariana Breaz, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Claudiu Hagischi.

Caraiani, Michael Jr., son of Michael & Atena Caraiani, Somers, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Cristian & Mariana Culetsu.

Carali, Vasile H., son of +Vasile & Alexandra M. Carali, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Constantin & Mariana Seri.

Cook, Brianne Irene, daughter of Craig & Michelle Cook, New Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Ion & Doina Truica.

Dabiran, Armand Amir, son of Amir & Mihaela Dabiran, Stamford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Angelica Macelaru.

De Martino, Anthony George Jr., son of Anthony & Frances De Martino, Naugatuck, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Nancy M. Baratta.

Dinu, Jasmine Mary, daughter of Gabriel & Samantha Dinu, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Petru & Ramona Matis.

Dragan, Michael Nicholas, son of Voicu & Dorina Dragan, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marius & Adina Safta.

Drogmiller, Edward Alexander, son of Edward & Liliana Drogmiller, Garden City, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Aurel & Victoria Placinta.

Fair, Jeffrey Scott, son of Jeffrey & Alexandra Fair, Shelton, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Nicole English & George Hoag.

Fytikas, Emilia Cassandra, daughter of George & Angela Fytikas, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Horatiu & Stela Popescu.

Foghel, Andrew, son of Sergiu & Diana Foghel, Novi, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Ciprian & Gianina Cristiu.

Hagischi, Bianca Elena, son of Claudio & Luciana R. Hagischi, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Gabriel & Oana Hagischi.

Hamdam, Daniel Kaven, son of Mike & Elvira Hamdam, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Bobby & Mirela Davis.

Hay, Madeline Cooper, daughter of Scott & Nicoleta Hay, Trumbull, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Radu & Adriana Popescu.

Iliescu, Laura Jennifer, daughter of Sorin & Ruxandra Iliescu, Southington, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Anda Krist.

Jurcau, Alexander, son of Horia & Daniela Jurcau, Toronto, ON. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Florin & Iolanda Scantee.

Kelley, Aidan Joseph, son of Robert & Elena Kelley, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Dr. George Poulous.

Kiosse, Michael Steven, son of Steven & Deborah Kiosse, Stratford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Lisa Batsu & Christopher Ghitsa.

Kis, Andrei, son of Corneliu & Daniela Kis, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Andrei & Adriana Casculescu-Luca.

Lee, Jeffrey Hunter, son of Robert & Emily Lee, Irmo, SC. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Thomas Lee & Victoria De Nitto.

Loria, Julia Elizabeth, daughter of Michael & Gabriela Loria, Wyandotte, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Valentin & Bernadette Savu.

Mastacan, Kevin Brandon Nicolae, son of Petrica & Gabriela Mastacan, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Constantin & Elena Asavei.

Mihaila, Tiberiu Stefan, son of Dragos & Dana Mihaila, Philadelphia, PA. Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Marius & Monica Necula.

Mihailescu, Andrei, son of Mihail & Mihaela Mihailescu, Middletown, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Gabriel & Violeta Mihailescu.

Mihaita, Tatiana Adriana, daughter of Florin & Cristina Mihaita, Louisville, KY. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Maria Cucu & Adriana Panait.

Mircea, Thomas Anthony, son of Cristian & Camelia Mircea, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Nicoleta Borsos.

Moraru, Mia Ilinca, daughter of Ion & Ioana Moraru, Farmington, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Dan & Roxana Dan.

Moraru-Stanca, Dana Alexandra Patricia, daughter of Antoniu & Maria Stanca, Bucuresti, Romania. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dana Moraru & Patrik Terranova.

Nordle, Maria, daughter of Mark & Anna Z. Nordle, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Christos Zdru & John Zdru.

Nordle, Nicole, daughter of Mark & Anna Z. Nordle, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Christos Zdru & John Zdru.

Ocrain, Audriana Marie, daughter of Ovidiu & Marianne F. Ocrain, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Richard Bicki.

Petrenco, Stefan Felician, son of Tanase & Felicia Petrenco, Chandler, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Constantin & Viorica.

Cont. on page 14

Parish Register *Cont. from page 13*

- Popa, Laura Constanta**, daughter of Sorin & Magdalena Popa, Fort Lauderdale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Octavian & Mihaela Pauca.
- Radu, Sebastian Gabriel**, son of Adrian & Elena Radu, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Bogdan & Elena Cech.
- Serban, Steven Andrei**, son of Mihai & Camelia Serban, Wooster, OH. St. Nicholas, Alliance, OH. Godparents: Doru & Rodica Hoge and Mihai & Silvia Balaban.
- Shimko, John Paul**, son of Paul & Patricia Shimko, Huntington, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Costel & Anca Trandu.
- Sirinian, Adrianna Tipton**, daughter of Sebu & Lisa Sirinian, Sunnyside, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Maria Sirinian.
- Soule, Dimitri David Harry**, Harry & Helene Soule, Glastonbury, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Serban & Doina Oprica.
- Truesdell (Thompson), Christina Heather**, daughter of Raymond & Annette Thompson, Shrewsbury, MA. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Amalia Spau Tsagaris.
- Vasu, Adrian**, son of Gheorghe & Eugenia Vasu, Alliance, OH. St. Nicholas, Alliance, OH. Godparents: Bucur & Simona Mircea.
- Vlaicu, Richard**, son of Eugen & Elena Vlaicu, Hull, PQ. St. Nicholas, Ottawa, ON. Godparents: Gheorghe & Sanda Toma.
- Withstandley, Brian Vannarith**, son of Steven & Houn Withstandley, Naugatuck, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Georgeta Constantinescu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Bicki, Barbara (Brenda) Steggles**, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Dimitrie Tatulescu.
- Blaschke, Robert**, Trumbull, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Cornel Todeasa.
- Kolton, Van Gregory**, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Cornel Todeasa.
- Traista, Monique d'Auteuil**, New Britain, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Cornel Todeasa.

MARRIAGES

- Blaschke, Robert K. and Georgeta T. Pascu**, Trumbull, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Nicholas & Simona Tudor.
- Brosnan, Kerry Robert and Andrea Lynn Fatse**, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Joanne F. Davis & Michael Fatse.
- Charalambous, Voasonos C. and Laura L. Whitman**, Richmond Heights, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Gheorghe & Doina Caracoancea.
- Fair, Jeffrey Scott and Alexandria L. Hoag**, Shelton, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Nicole Hoag & George Hoag.
- Farrington, Frank and Patricia Stambelu**, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Angela Stambelu.
- Giavara, Arthur and Carol Purdy**, Stratford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Thomas Wood.
- Iovu, Stelica and Eugenia Stefan**, Ridgewood, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Dumitru & Petruta Dinescu.
- Keiffer, James A. and Ileana Nedelcu**, Rocky Hill, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Dimitrie & Smaranda Paun.

- Kristo, Adrian and Edit Tokes**, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Ecaterina Codreanu and Attila Juhasz.
- Montini, Raymond E. Jr. and Andrea Gratiela Rusu**, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Gabriel Rusu.
- Munteanu, Dan and Alina Velicu**, Fairfield, CT. Godparents: Dumitru & Margareta Mihailescu.
- Pop, Ioan and Ana Casiana Maruntiel**, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Viorel Vilcu and Nathalie Massad.
- Popescu, Liviu and Lenuta Sima**, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: George & Mirela Popescu.
- Pusztay, Joseph and Maria Negura**, Norwalk, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Licinius & Rodica Chis.
- Soule, Dimitri David Harry and Bianca Stanescu**, Glastonbury, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Serban & Doina Oprica.
- Spau, Nicholas T. and Heather (Christina) Thompson Truesdell**, Coconut Creek, FL. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Nicholas Sorovacu.
- Stanescu, Andrea and Krista Gordon**, Columbus, OH. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Alexandru & Maria Bucurescu.
- Zavalunov, Natan and Roxana Bratu**, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Aurel & Eugenia Luca.

DECEASED

- Avram, Florence**, 91. St. Mary, Cleveland, OH.
- Balaj, Lionel**, 67. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Batsu, Aurel**, 70. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Bici, Modi**, 86. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Biris, Daniel**, 88. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Budo, Pauline**, 84. St. Mary, Cleveland, OH.
- Campean, Elizabeth**, 88. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Chiaburu, Vasile**, 74. St. Mary, Cleveland, OH.
- Chiacu, Milea (Leo)**, 90. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Colimitra, Fanica**, 93. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Corpaci, Costache**, 81. St. George, Toronto, ON.
- Cristescu, Dumitru**, 86. St. George, Toronto, ON.
- Daniilescu, Doina**, 67. St. George, Toronto, ON.
- Duinea, Marin**, 71. St. Mary, Las Vegas, NV.
- Dumitru, Parashiva**, 100. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.
- Fogoros, George**, 76. St. Mary, Cleveland, OH.
- Ghitsa, Nicholas**, 97. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Greku, John**, 85. St. George, Canton, OH.
- Lazoran, Irene Agnes**, 78. Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH.
- Muntean, George N.**, 94. St. John, Niles, OH.
- Nicola, Nicholas**, 84. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Pantu, Vasilica**, 80. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Panturescu, Nicholas**, 84. St. George, Toronto, ON.
- Petre, Maria**, 94. St. George, Toronto, ON.
- Popa, Dumitru**, 77. St. George, Toronto, ON.
- Ramsey, Mary**, 75. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.
- Roibu, Elena**, 79. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Rusu, Eugenie (Jean)**, 81. St. George, Regina, SK.
- Seferi, Peter**, 77. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
- Todor, Elizabeth**, 76. St. George, Canton, OH.
- Valescu, Mircea**, 70. St. Mary, Cleveland, OH.
- Vuici, Viorica Flora**, 82. Descent of Holy Spirit, Warren, MI.
- Wowchuk, Steve**, 64. St. George, Regina, SK.
- Yova, Protodeacon Paul E.**, 70. Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Psa. Isolde Dobrin, Old Lyme, CT	\$200.00
Anonymous, VA	\$100.00
Anonymous, NJ	\$100.00
Anonymous, NJ	\$100.00
Eugene Barsan, Chicago, IL	\$100.00
John T. Bogdan, Glenside, PA	\$100.00
Miron Bonca, Costa Mesa, CA	\$100.00
Dr. Gabriel Curtis, Crestwood, NY	\$100.00
Rev. Fr. & Psa. Remus Grama, Cleveland, OH	\$100.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$100.00
Rev. Dn/M Andrew Lesko, Redlands, CA	\$100.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH	\$100.00
M/M Ioan Nan, Sun City, AZ	\$100.00
Col/M George Codrea, Falls Church, VA	\$75.00
M/M Dan Calin, Chicago, IL	\$50.00
M/M George Cantor, Parma, OH	\$50.00
Eleonora Fytikas, North York, ON	\$50.00
Gordon Galbincea, Cleveland, OH	\$50.00
M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA	\$50.00
V. Rev. Fr. & Psa. Richard Grabowski, Warren, OH	\$50.00
M/M Michael Kalugar, Madison Hts., MI	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Joseph MacLellan, Winnipeg, MB	\$50.00
M/M John Strycott, Boardman, OH	\$50.00
M/M John Valkanet, Chicago, IL	\$50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH	\$35.00
M/M John C. Ordean, Brampton, ON	\$33.65
Floren & Maria Dimitriu, Boardman, OH	\$30.00
Dimitrie Toth Jr., Waterford, MI	\$30.00
Helen Toth, Waterford, MI	\$30.00
Veta Buzas, Allen Park, MI	\$25.00
Christine Ciulei, Warren, OH	\$25.00
Mary Demetriade, Warren, MI	\$25.00
Helen Freudig, Warrington, PA	\$25.00
Mary Grofsorean, Dearborn, MI	\$25.00
George & Vera Puscas, Midland, TX	\$25.00
M/M George Terhesh, Akron, OH	\$25.00
M/M Thomas Triff, Pompano Beach, FL	\$25.00
M/M John Zakhi, Ft. Wayne, IN	\$25.00
Susie Butariu, Panorama City, CA	\$20.00
M/M Victor Magardician, Chicago, IL	\$20.00

GENERAL DONATIONS

John N. Santeiu, Garden City, MI	\$500.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$10.00

MEMORIAM

Helen Micu Roman, Dania, FL	\$50.00
(IMO Deceased Micu & Roman Family members)	

EPISCOPATE DUES

Descent of the Holy Spirit, Warren, MI	\$17,070.00
St. Mary, Chicago, IL	\$10,830.00
St. George Cathedral, Regina, SK	\$7,530.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$4,200.00
St. Mary, Falls Church, VA	\$3,600.00
St. Mary, Anaheim, CA	\$3,000.00
Holy Cross, Alexandria, VA	\$2,970.00
St. Thomas, St. Louis, MO	\$2,880.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$2,850.00
St. George, Winnipeg, MB	\$2,280.00

St. John the Baptist, Kitchener, ON	\$2,275.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$1,950.00
St. Elias, Ellwood City, PA	\$1,860.00
St. Mary, Calgary, AB	\$1,860.00
Holy Resurrection, Hayward, CA	\$1,770.00
St. George, Toronto, ON	\$1,680.00
St. Nicholas, Alliance, OH	\$1,200.00
St. Joseph of Maramures, Hazleton, PA	\$1,200.00
St. George, Dysart, SK	\$1,050.00
St. Mary, Colleyville, TX	\$500.00
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN	\$450.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

St. Nicholas, Troy, MI	\$200.00
------------------------------	----------

CACIAVELY MEMORIAL FUND

Margaret Caciavely, St. Louis, MO	\$10,000.00
---	-------------

NURSE'S STATION BUILDING FUND

Michael D. Moser, Massillon, OH	\$100.00
M/M David S. Kaiser, Rocky River, OH	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Joseph MacLellan, Winnipeg, MB	\$26.56
M/M Nick Barson, Jr., Anaheim, CA	\$20.00

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

St. Innocent, Tarzana, CA	\$512.96
Rev. Fr. & Psa. Joseph MacLellan, Winnipeg, MB	\$50.00

MISSION FUND

International A.R.O.Y.	\$500.00
-----------------------------	----------

A.R.O.Y.-WILLIAM STANITZ SCHOLARSHIP FUND

International A.R.O.Y.	\$500.00
-----------------------------	----------

SEMINARIAN FUND

International A.R.O.Y.	\$500.00
-----------------------------	----------

DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

International A.R.O.Y.	\$3,300.00
(1998 Camp Vatra for Juniors)	

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read Laser Printing

Great Gift for Showers, Weddings, Birthdays, etc.

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ \$10.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____

State _____

Zip _____

PAROHIA SFÂNTA MARIA DIN ELMHURST NEW YORK VA FI VÂNDUTĂ LA LICITAȚIE PENTRU CÂȘTIG PERSONAL?

Adunarea Generală a Parohiei Sfânta Maria din Elmhurst New York din 2 Februarie 1997 a fost suspendată. Episcopia a reconvocat-o pe ziua de 23 Februarie sub președinția P.C. Părinte Richard Grabowski și cu prezența Prea Sfinției Sale Episcopul Nathaniel.

La această adunare au fost prezenți membrii cu drept de vot a căror nume figurau în lista oficială aprobată de Oficiul Episcopiei. De asemenea au fost prezenți în număr considerabil persoane care nu figurau pe lista celor cu drept de vot, precum și o seamă de persoane necunoscute credincioșilor. În prezența presei române din America, aceste persoane au denigrat Episcopia, l-au denigrat pe Episcop, au renegat preotul parohiei și au declarat parohia drept "independentă."

Începând cu acea dată, un grup de persoane a continuat să exercite o intensă presiune asupra credincioșilor parohiei Sfânta Maria cu chemări în fața instanțelor civile și ipotecări a bisericii aflată în stare de construcție. În primul rând s'au dus la Departamentul de Construcții din New York și s'au declarat drept proprietarii bisericii. Aceasta a determinat Departamentul de Construcții să interzică parohienilor accesul în clădire, forțându-i să nu mai aibe sfintele slujiri în incinta bisericii.

În felul acesta au dat pe mâna instanțelor civile autoritatea de a determina cine sunt proprietarii de drept ai bisericii. Din Octombrie 1997 parohia este în așteptarea unei hotărâri.

Apoi, aceleași persoane, la care s'au asociat și alții, au cerut ipotecarea proprietății, a Casei Domnului, pentru a fi vândută și banii, în valoare de \$757,000, să fie luați pentru propriul lor beneficiu. Cum poate fi posibil așa ceva? Toate aceste persoane, arhitecți, contractori și alții, sunt aceleași persoane care la începutul proiectului de construcție au declarat că DONEAZĂ timpul și munca lor pentru zidirea Bisericii. Nu există niciun contract cu parohia pentru plata muncii lor; există numai promisiunea lor personală de a jertfi Domnului darul timpului și talentul lor.

Alături de aceste persoane înzestrate, au lucrat și ceilalți credincioși, precum și preotul paroh, Părintele Casian Fetea. Cu toții au dedicat Domnului timpul și munca lor, lucrând zi și noapte pentru săvârșirea cu succes a construcției bisericii.

Nu toate persoanele care acum caută să profite au fost membri ai parohiei, deși sunt cu toți români. Arhivele Episcopiei, începând de la întemeierea parohiei, indică cine erau și cine nu erau membri cu drept de vot. Cu toate acestea, chiar și aceste persoane au promis, în virtutea faptului că este vorba de un proiect românesc, să-și ofere propriul lor timp și ta-lent.

Suntem acum la începutul Marelui Post și aflăm că

Biserica Sfânta Maria, Casa Domnului încă neterminată, este scoasă la licitație de aceste persoane! Cităm din darea în judecată oficială #28276/97 către Curtea Supremă a Statului New York, County of Queens: "reclamanții, Lucian Costi, Dinu Raftopol, Serban Chelariu, Terențiu Popescu, Ameron Metal Co. Inc." cer decizia ca proprietatea reală descrisă prin prezenta să fie vândută, potrivit legii și din banii încasați din vânzare, reclamanții să fie plătiți cu suma ce le este datorată, plus dobânzile acumulate, precum și cheltuielile de judecată și plata în numerar a prezentei acțiuni și act de vânzare, și să se acorde reclamanților dreptul de a cere părții reclamate (Biserica Sfânta Maria) plata oricărui deficit care ar putea rămâne neplătit în urma vânzării.

În același timp o notă primită de Parohia Sfânta Maria din partea "Foreclosure Associates, Inc. One Cross Island Plaza, Suite 108, Rosedale, NY." declară: "La 8 Decembrie 1997, Oficiul nostru a primit o înștiințarea din partea lui L. Costi că proprietatea Dstră este în curs de a fi IPOTECATĂ. Dacă curțile judecătorești vor acorda lui L. Costi drepturile vânzării, proprietatea Dstră va fi oferită la VÂNZARE PRINTR'O LICITAȚIE PUBLICĂ ȘI VÂNDUTĂ" (cu litere mari în documentul oficial).

Fără a mai aștepta decizia judecătorească, aceste persoane au colectat fonduri în numele Parohiei Sfânta Maria din Elmhurst, New York și cei câțiva decid soarta parohiei.

Faptul că anumite persoane n'ar mai dori să facă parte din prezenta parohie Sfânta Maria, este un act de alegere. Dar a pretinde că ei constiuie adevărata parohie, este cu totul altceva. A lua proprietatea tuturor credincioșilor, clădirea bisericii însăși unde s'au adus Domnului sfintele slujiri și a forța lucrurile până la vânzarea ei pentru un câștig personal, este mai presus de orice înțelegere. Pentru ce fel de "salvare" lucrează acest "Comitet de salvare a Sfintei Marii," afară de acela al distrugerii comunității în vederea unui câștig bănesc personal!

Ne adresăm acestor persoane care au îngăduit ca numele lor să figureze în "Lista Membrilor pe anul 1997," sub titlul furat al Bisericii Ortodoxe Române Sfânta Maria din Elmhurst New York, și îi întrebăm: Aceasta este ceea ce propuneți cu adevărat? Aceasta este ceea ce doriți în realitate? Sunteți părtaș la VÂNZAREA Casei Domnului la o LICITAȚIE PUBLICĂ? Lăcașul Sfintei Născătoare de Dumnezeu? Lăcașul sfințelor icoane și Taine ale Bisericii? Ați votat într'adevăr pentru 757,000 de talanți? Buzunarele voastre vor primi ceva din această "moștenire"? Pentru aceasta v'ați pus numele pe lista membrilor? Nu socotim

mai departe dar ne uimim pentru ce sprijiniți o asemenea acțiune?!

Altceva este a cere îndreptarea unei situații dificile și cu totul altceva să pui la vânzare sălașul Domnului. Noi n'am luat în seamă până acum nici apărarea nici acuzarea acestor persoane, nădăruind tot timpul o schimbare în inima lor. Văzând acum însă că sunt hotărâți să distrugă în întregime munca multora, și nu doar a lor proprie, ne-a îndemnat ca în câteva puține cuvinte, să le vădăm atitudinea, intențiile și scopul acțiunilor lor. Au plănuit că indiferent care ar fi decizia judecătorului, ei să pună mâna pe banii din vânzarea aceluiași sfânt locaș pentru care și-au făgăduit la început timpul și talentul.

Biserica Sfânta Maria ... odată? De două ori? De ... Cine dă mai mult? Cine va cumpăra? Cine va fi în pierdere? Voi, sprijinitorii acestui grup și acțiunii lui. Ce rușine! ✱

+ NATHANIEL, Episcop

Rezumat al deciziei din 17 Februarie 1998 a Curții Supreme Queens County New York, Judecător Onor. Orin R. Kitzes, cu privire la legalitatea alegerilor din 2 Februarie 1997 de la parohia Bisericii Sfânta Maria din Elmhurst, NY. Index Nr. 17498/97.

În prima parte a documentului se fundamentează autoritatea instanței civile de a judeca cazul alegerii unui nou consiliu parohial la adunarea generală a Bisericii Sfânta Maria din Elmhurst New York, la data de 2 Februarie 1997. Curtea stabilește în primul rând că în anumite cazuri instanța judecătorească poate decide în dispute care implică organizații religioase folosind "principii neutre ale legii." Se enumerează o serie de cazuri rezolvate "în termeni seculari," în care, ca și în cazul alegerilor de la Sfânta Maria, nu au fost implicate probleme de doctrină, nici nu s'a urmărit implementarea vreunei îndatoriri religioase sau din care să rezulte vreo interferență cu autoritatea religioasă.

Curtea recunoaște iregularitățile petrecute în alegerile din 2 Februarie 1997, argumentate de ambele părți în cauză. Bazându-se pe articolele și secțiunile Constituției și Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, Curtea concludă că alegerile au fost într'adevăr "clouded with doubt" și că cei care n'au fost de acord cu autoritatea existentă a bisericii la data alegerii, aveau indicată în însăși Regulamentele Episcopiei metoda legală de a-și rezolva dezacordul.

Ca atare, Curtea "dispune că alegerile rezultate la 2 Februarie 1997 să fie ignorate, că Consiliul Parohial și Ofițerii ei aleși anterior de data alegerii să rămână în funcțiile lor până ca se va ține o nouă alegere și că noua alegere să fie ținută în conformitate cu procedurile definite în Constituția și Regulamentele Episcopiei Ortodoxe Române din America." ✱

CATEHISM: SEMNIFICAȚIA DUMINICILOR DIN POSTUL MARE

Postul Mare întruchipează viața pământească a Domnului nostru Iisus Hristos, mai exact, ultimii trei ani și jumătate ai activității Lui mesianice pe pământ. Această perioadă a postului se aseamănă cu o călătorie, sau un pelerinaj duhovnicesc, având și cale netedă, și urcuș cu multă osteneală. În vederea unei bune pregătiri a noastre pentru a face acest pelerinaj duhovnicesc și pentru a ajunge la ținta urcușului nostru, Sf. Părinți și marii dascăli — inspirați de Duhul Sfânt — au rânduit ca fiecare Duminică din această perioadă să își aibă semnificația ei deosebită, spre folosul tuturor.

1. Astfel, după cale de o săptămână, întâlnim prima Duminică, numită **Duminica Ortodoxiei**. Ea ne amintește în fiecare an biruința ortodoxiei asupra ereziei numită iconoclastism, și asupra tuturor ereziilor. Dreapta credință, temelia Bisericii noastre străbune, acel grăunte de muștar de care pomenește Iisus ucenicilor Săi, nu a putut fi menținută decât cu foarte multă osteneală și lupte îndelungate, deoarece încă dela începutul răspândirii ei, au apărut unele erezii — adică devieri dela adevăr — precum neghina în lanul de grâu.

Dar Hristos Domnul, Capul Bisericii, Mirele ei, Cel ce a biruit moartea și Care a făgăduit Apostolilor: "Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului" (Matei 28:20), a făcut biruință prin luptătorii și pururea pomeniții dascăli și învățători ai întregii lumi din primele secole creștine.

Una dintre cele mai mari erezii este iconoclastismul, sau lupta împotriva icoanelor, luptă care a durat aproape două secole (dela 725 la 842), dezbrăcând Biserica lui Hristos de podoabele ei și îmbrăcând-o în haină de doliu. Aceasta a avut ca urmări pozitive stabilirea unei teologii a sfintelor icoane, la Sinodul al VII-lea dela Nicea (787), de către sfinții părinți mărturisitori ai vremii aceleia, dintre care amintim pe Sf. Ioan Damaschin, Sf. Teodor Studitul, Sf. Nichifor Mărturisitorul și mulți alții. Sf. Ioan Damaschin spune că "Dacă nu te închini icoanei lui Hristos, nu te închini nici Fiului lui Dumnezeu, care este icoană vie a nevăzutului Dumnezeu și chip cu totul asemenea" (Prof. Dr. Ene Braniște, Liturgica Generală, Buc., 1993, p. 420). Lupta împotriva icoanelor se încheie pe vremea împărătesei Teodora, când se fixează la 11 Martie, 843 prima Duminică a Marelui Post, ca fiind Duminica Ortodoxiei.

2. O altă biruință a Bisericii Ortodoxe o sărbătorim în a doua Duminică a Postului Mare, care este închinată **Sf. Grigore Palama**, cel prin care s'a adus această mare biruință. Aceasta s'a întâmplat în sec. al XIV-lea, când apare în Occident curentul renescentist. Teoriile teologice din acea vreme își schimbă orientarea spre

Cont. la pag. 18

filozofia antichității. Acum Biserica este amenințată de așa-zisul "realism rațional", care încearcă să explice cunoașterea lui Dumnezeu și adevărul creștin pe cale rațională. În aceste împrejurări, Sf. Grigore Palama, bazat pe Sf. Scriptură, pe Sf. Tradiție a Sf. Părinți și pe experiența Sf. Isihaști, demonstrează că trăirea mistică este posibilă, și poate duce pe om la îndumnezeire, deoarece omul este chemat la sfințenie și la unirea cu Dumnezeu încă de pe pământ: "Fiți sfinți, pentru că Eu sunt Sfânt" (1 Petru 1:16; Levitic. 11:45). Cu ajutorul acestor dogme, confirmate de sinoadele din acea vreme, Sf. Grigore Palama și Sf. Isihaști mențin vie flacăra credinței ortodoxe și salvează Biserica răsăriteană dela o posibilă divizare, așa cum s'a întâmplat în Biserica Catolică, păstrând astfel și întărind dreapta și adevărata credință.

Calea netedă de până acum ne-a prezentat zbuciumările din sânul Bisericii și biruința Mântuitorului prin sfinții Săi — "Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui" (Ps. 67:36).

3. A treia Duminică este închinată **Sfintei Cruci**. Aceasta a fost așezată în mijlocul postului, precum pomul vieții a fost așezat în mijlocul Raiului "din carele mâncând vom fi vii și nu vom muri ca Adam" (Fericiile, Duminica Glasului 7). Se face pomenirea Sfintei Cruci spre îmbărbătare și aducere aminte a țintei noastre. Duminica aceasta reprezintă popasul de odihnă al pelerinajului duhovnicesc înaintea urcușului spre Înviere. Ne închinăm ei, cinstind pe Hristos, care de bună voie, pironindu-se pe cruce a ridicat păcatele întregii omeniri: "Să ne apropiem curățiți cu postul, cu căldură să sărutăm lemnul cel prea sfânt cu laude, pe care Hristos răstignindu-se a mântuit lumea ca un milostiv" (Canonul Sf. Cruci, Cântarea a 5-a).

Astfel ne amintește și bucuria pentru care ne ostenim postind atât de mâncare cât și de păcate. Ne odihnim puțin și ne închinăm Sfintei Cruce: "Crucii Tale ne închinăm Hristoase și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim" (Canonul Sf. Cruci). Prin puterea ei cerem să fim părăsiți de toate ispitele, ca să putem parcurge cu bine până la sfârșit calea postului. Urcușul abia acum începe.

4. Duminica a patra a Marelui Post este închinată **Sf. Ioan Scărarul**. Ea este rânduită aici spre cinstirea acestui mare pustnic care a viețuit în Muntele Sinai și care ne învață prin viața și scrierile sale cum să ne dirijăm efortul pentru a urma pe Iisus. "Stălp însuflețit cu adevărat și chip al înfrânării câștigându-te pe tine Părinte Ioane, toți cinstim pomenirea ta" (Canonul Sf. Ioan Scărarul). Acest sfânt, prin lucrarea sa intitulată "Scara paradisiului," împărțită în 30 de capitole, ne învață prin reguli practice și precise cum putem urca spre desăvârșire, spre despătimire, prin înfrânare, prin post și prin rugăciune. Această scară imaginară, asemenea scării pe care a văzut-o Iacov din Vechiul Testament este "... sprijinită pe pământ, iar cu vârful atinge cerul pe care se suiau și se pogorau îngerii" (Fac. 28:12).

Astfel, prin înfrânare, post, rugăciune și cu stăruință,

omul poate ajunge eliberat de patimi, poate dobândi pacea lăuntrică, poate avea parte de lumina Dumnezeirii ca dar dela Dumnezeu, iar în vârful acestei scări află iubirea lui Dumnezeu, iubire care culminează acest urcuș. Toată viața noastră trebuie să fie un urcuș; mereu trebuie să ne avântăm mai sus, să dorim ca astăzi să fim mai buni decât ieri, neținând seama de vârstă, căci urcușul acesta nu cunoaște limite.

5. Cea de-a cincea Duminică s'a rânduit a fi închinată Sfintei Maria Egipteanca. După ce am învățat cum să luptăm împotriva relelor ce zac în noi, și ca nu cumva, din ispita diavolului să cădem în desnadejde prin aducerea aminte a păcatelor din trecut, ni se pune înainte viața Sfintei Maria Egipteanca, cel mai perfect model de pocăință neclintită și nădejde puternică. Cea care în tinerețile ei a fost "arma păcatului" și "pricina răutății multora", prin dumnezeiască purtare de grijă, ajunge la sfințenia cea mai desăvârșită, viețuind întocmai ca îngerii, lepădându-se de lume și de toate păcatele trecutului. Suntem astfel îndemnați la pocăință adevărată și la spovedanie curată, să ne judecăm noi înșine înainte de a fi judecați de Dreptul Judecător. Căci așa cum spun Sfinții Părinți, nu vom fi pedepsiți pentru păcatele noastre, oricât ar fi de multe și de grele, ci pentru lipsa de pocăință. Ni se pun înainte nenumărate exemple, Sfânta Maria Egipteanca fiind unul dintre ele. Să ne rugăm deci ei ca să primim prin rugăciunile ei bineprimite, adevărata pocăință care curățește sufletul și lacrimi care spală păcatele.

Luând toate aceste "medicamente" prescrise de Sf. Părinți pentru acest post, care au ca scop vindecarea sufletească și trupească, fără îndoială că vom deveni curați și bine pregătiți pentru a lua parte la ultimele evenimente din viața pământească a Mântuitorului.

6. Intrarea în Ierusalim, sau **Duminica Floriilor** este a șasea Duminică din Postul Mare. Pentru a împlini toate profețiile, înainte de patima Sa cea de bună voie, despre care ca un Dumnezeu știa când se va împlini, Iisus, pentru prima dată în viața Sa pământească, acceptă să fie aclamat ca un împărat, pregătindu-Și singur intrarea triumfală pe Poarta de Aur a Ierusalimului, după cum spune profetul, "Saltă de bucurie fiică a Sionului ... împăratul tău vine pe mânzul asinei" (Zah. 9:9). Prin intrarea în Ierusalim ca împărat, Iisus a vrut să arate încă din timpul vieții că El este Mesia, Împăratul lumii Cel așteptat, anticipând prin aceasta biruința Sa asupra morții. Poporul L'a întâmpinat cu ramuri de finic și buchete de flori și își așterneau hainele la picioarele Lui ca să le sfințească, cântând cu bucurie: "Osana, Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului" (Ps. 117:26).

Pentru un moment omenirea L'a simțit pe Dumnezeu în mijlocul ei, dar numai peste câteva zile, aceeași mulțime, cu aceleași guri va striga: "Ia-L, Răstignește-L" (Ioan 19:15). De atunci și până astăzi Iisus vrea să-și facă intrarea triumfală și prin ușile inimilor oamenilor, a creaturilor Sale și să se instaleze Împărat: "Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine" (Apoc. 3:20). Să-L primim, ca apoi în săptămâna

Cont. la pag. 19

CALEA POSTULUI

“Căci nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu cuvântul lui Dumnezeu” (Lc. 4,4) sunt cuvintele Mântuitorului care au răsunat în plină pustietate ... Și aceste cuvinte nu numai că au descoperit o nouă trăire, un nou plan de existență, dar sunt și cuvintele care au dat viață pustului Qarantaniei. Pentru creștinii Qarantania nu mai este un pustiu. El înverzește, înflorește și rodește continuu în orice suflet care-l caută pe Dumnezeu. El este adevăratul pământ în care sămânța Evangheliei aduce rod însutit și tot el este pământul în care curge lapte și miere. Afirmatiile sunt paradoxale, și totuși nu! Căci Qarantania este locul care ne aduce aminte de cele 40 de zile petrecute de Mântuitorul în post, și ni-l reamintim de fiecare dată în Postul cel Mare dinaintea luminatului praznic al învierii Domnului. Postul — acesta este cheia înțelesului și calea marilor transformări interioare. La prima vedere el pare să fie o simplă abținere alimentară, sau o reținere de la anumite fapte ce contravin unei morale severe, deci o autoclastrare, sau o adevărată “carantină.” Biserica însă, înțelege altfel postul, pentru că l-a trăit și îl trăiește așa cum l-a trăit Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Pentru că prin post ne-a descoperit viața spirituală care duce cu adevărat la viața veșnică. Nu întâmplător unii sfinți s’au retras în pustiu, într’unul asemănător cu cel al Qarantaniei. Acolo, petrecând în post și rugăciune, consumau doar câte unul sau doi pesmeți pe zi, care în mod sigur, după un anumit număr de zile, le-ar fi adus inaniția. Dar n-a fost așa, ci dimpotrivă, ei au fost piatra Bisericii. Dar ca să fi avut puterea unui pietre și să fi strălucit fața lor, le trebuieră multe calorii, multă energie. Și această energie nu venea numai din pesmeți, ci și din “cuvântul lui Dumnezeu,” din substanța postului lui Hristos, care era, bineînțeles, hrana lor principală. Aceasta era puterea postului. Și în acest sens a vorbit și Sf. Grigore Palama de energiile divine necreate. Aceste energii adăugate postului sunt energiile vieții spirituale

care deschid ochiul credinței a cărui vedere pătrunde mult dincolo de aceste realități. Având originea în nevoințele Domnului, postul pornește și din inițiativă și jertfă proprie și sfârșește în darul lui Dumnezeu care transformă sufletul nostru, făcându-l capabil de o viață proprie superioară. El este și medicamentul sufletului, căci cu puterea lui reface puterile sufletești distruse de păcate.

Postul pune astfel, față în față, două lumi: cea materială și cea spirituală, așa încât cea din urmă să primeze dând sens și putere celeilalte. De aceea Mântuitorul a ales Qarantania, ca acolo unde viața materială pare imposibilă, să izvorască viața în Dumnezeu. Postul, așadar, nu este o reținere, ci este o deschidere, el nu este o claustrare, ci o beneficiere. Postul nu este o foame, ci o îndestulare în Dumnezeu. Postul nu e un drum spre moarte, ci e un drum spre înviere.

Dar ca orice jertfă, postul presupune o luptă, o luptă cu pustii vieții fără sens, iar biruința aduce cununa harului. În acest înțeles pustii înverzește, înflorește și rodește, căci în nisipurile lui se nasc cele mai **prețioase roade: cele duhovnicești**. În pustiu se duce lupta pentru adevărata existență, în pustiu se gătește calea Domnului (Mc. 1,3-4).

Lupta însă poate avea și eșecul ei, și acesta vine atunci când lupta își caută scopul în sine. Astfel postul poate fi ușor transformat într-un regim medical, golindu-se de toată puterea. Iar Dumnezeu rămâne undeva departe. Sau, impus din exterior, poate face din cel “înfometat” un anemic pasibil de “extaze.” Nu. Nu acesta este postul nostru, ci el este o luptă cu ispita, o luptă cu plăcerea de a trăi numai mâncând.

Numai așa postul ni se descoperă ca adevărata cale a vieții. El este o lucrare teandrică, iar primul părtaș al nostru este Hristos. Dar orice împărtășire cu Hristos este întreită după cum ne mărturisește: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (In 14,6). De aceea postul este o împărtășire cu Hristos — Calea, cu Acela care a postit

Cont. la pag. 24

Catehism ... *Cont. de la pag. 18*

care urmează să putem sta alături de Maica Sa, de mironosițe și de Sfinții Apostoli, părtași la sfintele Sale patimi.

Știind că își trăiește ultimele zile pământești, Iisus dădu ucenicilor Săi, și nouă, ultimele învățături. Ca pildă de smerenie, Iisus spălă picioarele apostolilor ca să aibă parte de El [vezi Ioan 13:8]; ca amintire le lăasă Sfânta Euharistie, sau Sfânta Împărtășanie, ca să aibă viață în El. Apoi se dă ca “un miel spre junghiere” (Isa. 53:7), de bună voie răbdând toate pentru noi.

După un ultim efort, iată-ne ajunși la capătul urcușului nostru duhovnicesc — slăvita Înviere — biruința cea mare asupra morții. Cu cuvinte frumoase Sf. Ioan Gură de Aur ne îndeamnă să ne veselim în această unică și sfântă zi, toți cei ce s’au ostenit și cei ce nu s’au ostenit, arătând astfel cât de mare este bucuria Învierii Domnului, care este și învierea noastră. Însuși Iisus, după Învierea Sa, primul cuvânt l’a adresat mironosițelor

— “Bucurați-vă!”

De două mii de ani aceasta este cea mai mare bucurie a creștinătății. Noi nu o sărbătorim numai o dată pe an, ci fiecare Duminică de peste an este închinată Învierii Domnului, în care credincioșii cântă la Sf. Liturghie: “Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe noi ce-Ți cântăm Ție: Aliluia” (Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, Intrarea Mică).

Suntem datori să ținem cu sfințenie aceste rânduieli moștenite dela Sfinții Apostoli și dela primii creștini, precum și dela Sf. Dascăli și Învățători de mai târziu ai ortodoxiei, spre folosul de obște. Să facem faptele credinței, ca prin aceasta să îndreptăm și pe frații noștri care încă nu au ajuns la cunoașterea adevărului, spre slava lui Dumnezeu. “Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5:16). ✽

Păr. Arhim. Roman Braga

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA

— “PĂRINTELE TEOLOGIEI MODERNE” —

Sfânta noastră Biserică Ortodoxă a rânduit ca în duminica a doua din sfântul și marele post al Paștilor, să se facă pomenirea unuia dintre cei mai iluștri bărbați ai săi, de al cărui nume se leagă începuturile teologiei moderne. Mulți dintre marii teologi ai sec. XX, atât din spațiul răsăritean, cât și din cel apusean, îi sunt tributari acestui mare teolog și sfânt al Răsăritului ortodox.

Sf. Grigore Palama s'a născut în anul 1296 la Constantinopol, într-o familie de nobili, puternic impregnată de spiritualitatea ortodoxă. Se spune despre tatăl său că era un practicant asiduu al Rugăciunii lui Iisus și că, fiind membru al senatului la un moment dat este interpellat de către împărat în timpul unei ședințe, dar din cauza cufundării sale în rugăciune, nu aude nimic. Împăratul, dându-și seama cât de prins era cu rugăciunea, l-a lăsat în pace. Într-o astfel de atmosferă spirituală s'a născut și a fost educat viitorul teolog și sfânt. Își va face studiile, profane mai întâi, la curtea împăratului Andronic al II-lea Paleologul, inițiindu-se temelnic în opera lui Aristotel. Nu va reuși să-și afle nici liniștea, și nici mulțumirea sufletească în opera Stagiritului, și nici nu va reuși să găsească răspuns la întrebările care îl bântuiau. După ce, o perioadă îi va frecventa pe câțiva dintre monahii din Constantinopol, va opta definitiv pentru calea monahismului. Și va iniția, cu aceeași temeinicie care-l caracteriza, în practica Rugăciunii lui Iisus, sub ascultarea și îndrumarea duhovnicească a viitorului mitropolit al Filadelfiei, Teolipt. Pentru că dorea să sporească în desăvârșire, dorind mult mai mult decât îi putea oferi zgomotoasa metropolă bizantină, decide să se retragă în singurătate, astfel că în 1316 pleacă la Athos, împreună cu trei frați ai săi, unde va petrece mai mulți ani, după care se va muta la sfintele așezăminte din Sinai. În 1326, când împlinea 30 de ani, este hirotonit preot la Tesalonic. În 1331, îl aflăm din nou la Athos, la mănăstirea Sf. Sava, unde va aprofunda temeinic teologia, devenind totodată și un practicant fervent al Rugăciunii lui Iisus.

În 1330 sosește la Constantinopol un grec originar din Calabria (Italia). Acesta, fire iscoditoare, incitat în parte și de călugării care se îndeletniceau cu practicarea Rugăciunii lui Iisus, dorește să-i cunoască mai îndeaproape, astfel că se decide să petreacă o vreme alături de ei, întâi la Tesalonic, apoi la Constantinopol, în sihăstriile isihaste. Aici va descoperi Rugăciunea inimii, prin care monahii pretindeau că pot ajunge la trăirea nemijlocită a lui Dumnezeu, ceea ce contravenea și contrasta profund cu informațiile și convingerile sale de filosof format în spiritul umanist și ateizant al Renașterii, care tocmai înmugurise în Occident.

În ce consta de fapt Rugăciunea lui Iisus? Printr-o concentrare interioară maximă și “adunarea minții în inimă,” se repeta neîncetat rugăciunea “**Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!**”, până când se ajungea la dobândirea **isihiei**

(liniștea, pacea interioară), stare în care, cel care reușea să o dobândească, putea să “vadă” slava lui Dumnezeu.

Contrariat de susținerile isihaiștilor, și nereușind să-și depășească nicidecum prejudecățile sale raționaliste, Varlaam va sfârși prin a-i acuza pe isihaiști de mesalianism, cu alte cuvinte, pretind că vad esența dumnezeiască cu ochii trupești, văd deci, pe Dumnezeu însuși, ceea ce, din punctul lui de vedere, era o imposibilitate. Aceste grave acuze la adresa isihaiștilor, care porneau dintr-o falsă percepere, nu pot fi explicate decât datorită faptului că Varlaam nu-și putea depăși nicidecum formația sa intelectualistă profană, și prin urmare îl vor transforma într-unul dintre cei mai redutabili acuzatori ai părinților isihaiști, găsinduși chiar și susținători, mai ales din rândul membrilor aristocrației imperiale bizantine, stârnind un adevărat curent antiisihast.

Replica părinților isihaiști nu va pregeta să întârzie. Ea va veni prin cuvântul și pana celui mai iscusit dintre ei — Sf. Grigore Palama. El va deveni purtătorul de cuvânt și apărătorul acestora, și implicit glasul autorizat al Bisericii Ortodoxe, care în acest fel se va pronunța de fapt și împotriva Occidentului copleșit deja de raționalismul ateizant al Renașterii, și tot mai înstrăinat de sensul genuin al creștinismului, incapabil și neînstare să înțeleagă sensul trăirii isihaste care presupunea efort și jertfă de sine.

În sihăstria de la mănăstirea Sf. Sava (Athos), apoi la Tesalonic, unde îl vor mâna înalte interese bisericești (avea să fi numit arhiepiscop), Sf. Grigore Palama va redacta celebrele sale **Triade întru apărarea sfinților isihaiști**, care constituie prima sinteză a spiritualității isihaste răsăritene. Tot lui îi va reveni sarcina de a redacta răspunsul oficial al Bisericii Ortodoxe cuprins în **Tomosul aghioritic**.

Întrucât controversa s'a extins, găsindu-și susținători și de o parte, dar și de cealaltă, Biserica este obligată să se pronunțe oficial și să ia atitudine. O va face convocând două sinoade, ambele în anul 1341, unul în luna iunie, iar al doilea în luna august, în care Varlaam, și învățătura profesată de el, sunt condamnați. În anul 1347, Palama va fi ales arhiepiscop al Tesalonicului, de unde va continua lupta împotriva discipolilor lui Varlaam, Nichifor Gregoras și Achindin, care și ei, la rândul lor, vor fi condamnați de sinodul din anul 1351. Sf. Grigore Palama se va stinge din viață la Tesalonic, unde a păstorit ca arhiereu până în ultima clipă, în 13 noiembrie 1350. În 3 august 1368, în urma hotărârii sinodului convocat și patronat de unul dintre cei mai fideli ucenici și biograf al său — Filotei, devenit între timp patriarh —, va fi proclamat sfânt.

Sf. Grigore Palama constituie pentru Biserica Ortodoxă a culme greu de egalat, căci el a sintetizat în opera sa, toată teologia părinților care l-au precedat: Evagrie Ponticul, Marcu Ascetul, Sf. Ioan Scărarul, Sf. Simeon Noul Teolog, Sf. Grigorie de Nisa, Sf.

Maxim Mărturisitorul. Toți aceștia și alții încă, se regăsesc în opera sa lui revenindu-i meritul de a fi prezentat pentru prima dată doctrina isihastă într-o formă bine încheiată. Învățătura lui este întru totul conformă cu a Părinților Bisericii de dinaintea lui și bine întemeiată pe Sf. Scriptură. Ea poate fi rezumată în câteva principii generale:

Există o cunoaștere a lui Dumnezeu independentă și mai presus de orice experiență sensibilă, iar această cunoaștere i-a fost acordată omului prin Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat. Cunoașterea realităților divine, i s'a acordat omului în integritatea ființei sale: trup și suflet, el putând accede încă de aici de pe pământ la îndumnezeire și la vederea lui Dumnezeu, dar nu prin capacitățile sau puterile sale naturale, ci prin bunăvoința lui Dumnezeu.

Dumnezeu este mai presus de toate în noi înșine, și nu în afara noastră, deci înlăuntrul ființei noastre vom putea descoperi lumina slavei dumnezeiești. Ceea ce se împărtășește sfinților în rugăciune este identic cu lumina care li s'a arătat apostolilor pe Tabor în momentul schimbării la față al Mântuitorului.

Trebuie să facem distincția între esența divină și harul divin, care este o energie necreată izvorâtă din ființa lui Dumnezeu, dar care nu se confundă și nici nu poate fi separată de ea. Atunci când sfinții afirmă că văd pe Dumnezeu, nu înseamnă că ei văd esența dumnezeiască, căci Dumnezeu Cel mai presus de fire, și de orice esență, "supraesențial," nu poate fi confundat cu nici o noțiune creată.

Dumnezeu este viu, deasupra oricărei creaturi. Chiar și atunci când El se face cunoscut, rămâne necunoscut în esența Lui, căci o descoperire a esenței divine, L-ar pune pe Dumnezeu în rândul creaturilor, iar din om ar face un "dumnezeu prin natură."

Două lucruri a urmărit să le clarifice prin demersul său teologic Sf. Grigore Palama, și să le pună în acord, care în aparență ne apar de neconciliat. Este mai întâi faptul că revelația dumnezeiască prin Iisus este o revelație totală, prin intermediul căreia se stabilește o anume comuniune, și chiar o anumită unitate între Creator și creatura sa, omul. În pofida acestei comuniuni realizată prin revelație, Dumnezeu ne rămâne totuși necunoscut în esența Sa.

Pentru a ieși din această situație contradictorie, și a-i găsi o rezolvare corespunzătoare, Palama va pleca de la premiza că existența dumnezeiască a devenit accesibilă în trăirea creștină. El stabilește, între actul divin revelat-energia necreată, și esența incognoscibilă a lui Dumnezeu, deosebirea care nu împarte unitatea ființei divine, pentru că Dumnezeu este prezent concomitent și integral, atât în esență, cât și în energiile Sale. Chiar dacă există o infinitate a energiilor, așa cum le percepem noi, această infinitate nu dăunează și nici nu împietăază asupra unității ființei lui Dumnezeu, căci El depășește și se găsește mai presus de noțiunea de întreg și parte. Deși se descoperă în întregime în fiecare energie ca un Dumnezeu viu, El rămâne incognoscibil în esența Sa "Bunățatea nu este o parte din Dumnezeu, iar Înțelepciunea o altă parte, Măreția sau Providența — altele, ci El, în întregime este

Bunățate, Înțelepciune, în întregime Providență, în întregime Slavă; fiind Unic, El nu se împarte, ci El posedă în natura Lui pe fiecare dintre aceste energii și se face cunoscut în întregime prin prezența Sa și prin acțiunea Sa în fiecare în mod unic, simplu și nedespărțit" (Triada întâia).

Nereușind să sesizeze diferențele de nuanță dintre ființa și energia necreată, ca act al ființei, adversarii îl acuzau pe Palama că împarte ființa lui Dumnezeu, că de fapt, ar exista doi dumnezei. Răspunsul lui Palama la aceste acuze, de o înaltă finețe teologică, afirmă că Dumnezeu datorită firii sale simple, se găsește prezent, în același timp, și integral, atât în esență cât și în energiile Sale: "Dumnezeu, în nesfârșita Sa bunățate față de noi, fiind transcendent tuturor lucrurilor, de necunoscut și de neîmpărțășit, consimte să devină participant la inteligența noastră și vizibil în mod invizibil în puterea Sa supraesențială și nedespărțită" (Triada întâia).

Prin profunzimea demersului său teologic și finețea lui, și mai ales pentru clarificările pe care le-a adus în privința modului în care omul îl poate cunoaște pe Dumnezeu, și a felului în care Dumnezeu se coboară la noi, fără să se confunde cu creaturalul, el a avertizat asupra riscului de a cădea în panteism sau, așa cum s-a întâmplat cu lumea occidentală, care s'a înstrăinat tot mai mult de Dumnezeu, din cauza faptului că nu a reușit să înțeleagă transcendența lui Dumnezeu, exilându-L în eter și decretând apoi cu iresponsabilitate fie "moartea lui Dumnezeu," fie eșuând în ateism.

Mesajul teologiei palamite este astăzi mai actual ca niciodată, căci vine să-i reamintească omului din sec. XX asaltat de cele mai diverse și mai insidioase ispite, și tot mai înstrăinat de Dumnezeu, sau deformându-I imaginea până la nerecunoaștere, că Dumnezeu nu este doar o simplă noțiune abstractă și inaccesibilă, ci că El este, mai presus de toate, o Persoană, care ne iubește și vrea să ni se comunice, și că întâlnirea noastră cu El este posibilă, tocmai prin energiile Sale necreate, prin care El ni se comunică și ni se împărtășește mereu.

Există destule voci autorizate care îl consideră, pe bună dreptate pe Sf. Grigore Palama, drept "părintele teologiei moderne." În orice caz el constituie un moment de referință în istoria teologiei moderne. Nu există astăzi teolog, atât în spațiul răsăritean, cât și în cel apusean, care să nu facă referire la opera sa. Îi vom aminti doar pe câțiva dintre cei mai mari, care se revendică și îi sunt îndatorați; Stăniloae, Lossky, Urs vom Balthasar, O. Clement, etc.

Rugăciunea lui Iisus, care și-a găsit în Palama un practicant fervent și un apărător tenace, a făcut carieră în istorie. Din spațiul nostru românesc îi amintim pe V. Voiculescu, Sandu Tudor, starețul Ilie Cleopa, a căror operă, fie ea literară, sau teologică, este puternic marcată de teologia palamită, iar occidentalii, sunt astăzi tot mai încântați de descoperirea acestei rugăciuni.*

Pr. N. Stoia
(Din "Telegraful Român" Nr. 11-12, 1997)

PRAZNICE

4 Martie • Preacuviosul Părintele nostru Gherasim de la Iordan (†475)

“Aprizându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiei Iordanului mai mult decât toate dulcelele ai socotit-o, acolo plecându-ți-se fiara cu ascultare până la moarte, cu jale pe mormântul tău s'a sfârșit, întru acest fel preamărindu-te Dumnezeu; pe Care roagă-L pentru noi, Părinte Gherasime.”

(condacul Sfântului)

9 Martie • Sfinții 40 de Mucenici cei ce au pățimit în cetatea Sevastiei (†320)

“Cu cuget luminat strălucind s'au arătat nouă mucenicii, izbăvind pe cei înviforați și îndreptând pe cei ce înnoată în furtuna valurilor vieții, cântând lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.”

12 Martie • Preacuviosul Părintele nostru Grigorie cel Mare (Dialogul), papă al Romei (†604)

Sfântul Grigorie Dialogul s-a născut la anul 540, în zilele împăratului Justinian. Tatăl său, Gordian, fiind senator la Roma, s'a făcut diacon după nașterea fiului său, purtând de grijă săracilor. Și era cinstit neamul Sfântului Grigorie ca unul care dăduse mulți sfinți Bisericii.

Sfântul Grigorie avea numai 34 de ani când împăratul Justin I-l-a făcut pretor, adică prim judecător în Roma. Dar gândul lui era la cele duhovnicești și își dorea să fie monah. Așa s'a și întâmplat, după moartea părinților, când a zidit șase mănăstiri în Sicilia, unde era o mare parte din moșiile sale, înzestrându-le cu toate cele necesare. A mai înființat, apoi, o mănăstire și la Roma, chiar în casa lui părintească, cu hramul Sfântului Andrei.

După moartea papei Pelaghie, Grigorie, egumenul mănăstirii Sf. Andrei, a fost ales de tot poporul episcop al Romei, deși el se socotea nevrednic. În semn de smerenie, în toate epistolele sale, ca papă, el se numea “sluga slugilor lui Dumnezeu.” Dar negrăită era milostivirea lui spre săraci și străini, nu numai la Roma, ci și la Ierusalim și Sinai, iar pe săracii Romei, avându-i scriși pe nume, adesea îi aducea la masa sa, slujindu-le el singur.

Trecând odată prin piață Sfântul Grigorie a descoperit o altă față a ticăloșiei omenești, neguțătoria de sclavi; și aflând că sunt din Britania și că sunt păgâni, i-a eliberat din robie, i-a botezat și a trimis în Britania cete de propovăduitori ca să răspândească aici și mai mult creștinismul.

Ca semn al încrederii lui în rugăciune, se spune că acest mare plăcut lui Dumnezeu l-a izbăvit din veșnicele munci cu rugăciunile sale, pe împăratul Traian, măcar că fusese păgân și închinător la idoli. Că Sfântul, făcând rugăciuni pentru iertarea lui Traian împăratul, a auzit glas de la Dumnezeu, zicând: “Rugăciunea ta am auzit-o și dau iertare lui Traian, dar tu să nu mai faci rugăciuni pentru păgâni.”

E vrednică de amintit și tradiția după care el ar fi acela care a întocmit pentru Biserică Liturgia darurilor mai înainte sfințite, care se face în zilele Postului Mare.

Învrednicit și cu darul scrisului de cărți, Sfântul Grigorie

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

PATRIARHUL ECUMENIC LA NEW YORK

În cadrul vizitei în S.U.A., Patriarhul Ecumenic Bartholomeu I a primit, la 25 Octombrie 1997, titlul de “doctor honoris causa” la Institutul teologic ortodox “Sfântul Vladimir” din Crestwood (New York) al O.C.A.

În discursul de bun venit, IPS Mitropolit Theodosius, Primatul Bisericii Ortodoxe Americane (O.C.A.) a ținut să precizeze înaltului oaspete că “Sfidarea noastră în America constă în a fi complet ortodocși în același timp cu a fi complet americani,” ceea ce implică faptul că “credința ortodoxă nu poate fi într-o singură tradiție culturală și că ea este deschisă tuturor culturilor, tuturor raselor, tuturor națiunilor.” A mai spus că ar trebui să admitem “cu franchețe și tristețe,” “dar și cu spirit de pocăință” faptul că “mărturia Bisericii Ortodoxe în societatea americană este jenată, diminuată și adesea contrazisă de propriile noastre diviziuni. Deși mărturisim că Biserica este una și sfântă, trăim în izolare juridicțională. Deși mărturisim că Biserica Ortodoxă este universală și apostolică, trăim dând prioritate legăturilor noastre culturale și etnice. Vizita Dvs. Pastorală în America reprezintă o formidabilă oportunitate pentru a ne ajuta să depășim disensiunile care contrazic mesajul și misiunea Bisericii Ortodoxe. Noi așteptăm, cu toți, de la Dvs, cuvinte mângâietoare și viziune care să ne permită să dăm mărturie despre credința ortodoxă în integritatea sa, dar sub o formă credibilă și coerentă pentru America” ... În timpul călătoriei Dvs în America, vă cerem să păstrați în inima Dvs., speranța noastră și viziunea noastră comună despre Ortodoxie pentru America. Această viziune nu este și nu poate fi limitată la nici o Biserică sau jurisdicție sau comunitate etnică din această țară. Veți vedea că Greci și Ruși, Arabi și Sârbi, Români și Albanezi, Bulgari și Ucrainieni, Ruteni și Americani de origine, toți împărtășesc aceeași grijă de a mărturisi pe Hristos și credința ortodoxă și aceasta în unitate, așa cum ne-o cere tradiția teologică și canonică” ...

Cont. la pag. 23

ne-a lăsat multe scrieri, o adevărată comoară de învățături duhovnicești. Amintim dintre ele: “Cartea regulei pastorale,” “Tălmăcire la cartea lui Iov,” “Tălmăcire la cartea lui Iezechiel” și o bogată culegere de scrisori. Dar cartea lui cea mai prețuită a fost “Fapte din viața sfinților care au trăit pe pământul Italiei” sau “Dialogul” de la care i se trage și numele.

Deci, păstorind Biserica lui Dumnezeu treisprezece ani, Sfântul Grigorie s'a mutat la Domnul, pe vremea împărăției lui Focas, într-o zi de 12 a lunii martie.

15 Martie • Sfinții mucenici Agapie, Plisiu, Timolau, Romil, Alexandru și Dionisie

Fiind chinuți în multe feluri, de vreme ce nu s'au lepădat de Hristos și toate pătimirile le-au răbdut, toți și-au pus capetele lor pentru credința cea întru Hristos.

(din Proloage)

În alocuțiunea sa, Patriarhul Ecumenic a omagiat pe foștii decani și profesori ai Institutului care au contribuit la redescoperirea sensului tradiției patristice, mai ales preoții G. Florovski, Al. Schmemman și John Meyendorff, apoi a vorbit despre relațiile interortodoxe, despre poluarea Mării Negre, despre pericolul de a adopta "idei eterodoxe" inspirate din modul de viață american. A evitat, însă, cu grijă orice aluzie la problema pe care o aveau în minte cei 500 de participanți prezenți, și anume posibilitatea îndreptării spre o Biserică ortodoxă americană unificată și independentă. "Am fost surprins" a declarat după întâlnire Mitropolitul Theodosius, căci vizita la Institutul Sfântul Vladimir constituia "ocazia ideală" pentru Patriarhul Ecumenic de a se exprima despre unitatea ortodoxă pe continentul nord american.

(S.O.P., Ianuarie 1998)

Notă: ar fi o naivitate dacă am socoti că Patriarhul, ca Papă Ecumenic al Fanarului va accepta vreodată să scape din mâini pâinea cea caldă și mielul cel gras al Diasporei. Lexiconul bizantin are destule întorsături teologice și canonice cu care să-și acopere aviditatea pseudo-duhovnicească de stăpânire. Cât timp ierarhii bisericilor ortodoxe din America, nu-și vor impune "viziunea comună despre Ortodoxie pentru America," cu aceeași hotărâre cu care toate bisericile autocefale de astăzi au făcut-o în trecut în pofida opoziției patriarhiei ecumenice; cât timp ierarhii bisericilor ortodoxe din America nu vor lămuri răspicat că nu există un "model" canonic care să se potrivească realității din America și se vor lăsa mai departe târâți în discursivități canonice, în conferințe ecumenice și temeneli bizantine, cât timp toate acestea vor dăinui, nu se face altceva decât jocul fanariot pe care patriarhii ecumenici îl stăpânesc la perfecție și îl vor duce așa până la Marele și Sfântul Sinod Ecumenic, unde vor ști să manevreze o majoritate a voturilor în favoarea lor.

CONFERINȚĂ PASTORALĂ

Între 9 și 11 Iunie 1998, Mănăstirea "Sfântul Tihon" din South Canaan, PA, va găzdui Conferința pastorală a preoților din întreaga Biserică Ortodoxă Americană (O.C.A.).

Mediator, din partea Sinodului Episcopilor, este P.S. Episcop Nathaniel, care a avut o reuniune de lucru cu circa 20 clerici, la 16 Decembrie trecut, la mănăstirea "Sfântul Tihon."

Conferința va fi o ocazie pentru reînnoirea spirituală, fiind discutate probleme legate de viața pastorală, liturgică, administrativă, spirituală și personală a clerului.

(O.C.A., Ianuarie 1998)

S.C.O.B.A.

Conferința permanentă a Episcopilor ortodocși canonici din America (SCOBA) este un organism bisericesc creat în 1960 din dorința de a depăși clivajele jurisdicționale și de a dota episcopatul american ortodox cu un organ de coordonare interortodoxă. A jucat un rol federator și a permis să se realizeze o importantă activitate comună, în special în domeniul operei de binefacere, a formării catehetice și de ajutor a activității misionare.

SCOBA este astăzi compusă din reprezentanții a 9

jurisdicții ortodoxe, și anume: Arhiepiscopia greacă (Patriarhia Ecumenică) Biserica Ortodoxă Americană; Arhiepiscopia antiohiană; Episcopia albaneză; Episcopia carpato-ruteană; Episcopia ucrainiană (ultimile trei sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice); Arhiepiscopia română; Episcopia sârbă; Episcopia bulgară.

Din 24 Octombrie 1997, Episcopii din SCOBA, din toate jurisdicțiile, s'au pronunțat unanim în favoarea unei structuri administrative bisericești unificate, fără ca acest lucru să însemne o ruptură a legăturilor spirituale cu Bisericile-Mame respective. Ei considerau că merg în sensul Comisiei premergătoare presinodale care, la ultima reuniune de la Chambésy (1993), recomandase instaurarea în "diasporă" de structuri ecleziale unificate în jurul adunărilor episcopilor locali. Totuși, Patriarhia Ecumenică a făcut repede cunoscut că socotea inițiativa americană "inoportună" deoarece — în accepțiunea sa — "merge împotriva propunerilor pan-ortodoxe privind statutul viitor al diasporei și al procedurii prevăzute pentru aplicarea lui."

(S.O.P., Ianuarie 1998)

Notă: "Propunerile pan-ortodoxe" făcute de cine? Și care sunt acestea? Pare-se că soarta așa zisei diaspore, este deja fixată în mintea și planurile Patriarhului Ecumenic, este deja dictată într'un "statut." Nici nu se mai vorbește de o "soluție" a diasporei ci se trece direct la "procedura prevăzută pentru aplicarea" aceluia misterios statut. Dacă dorința unui "primat" al Fanarului născut din setea unei îmbogățiri jurisdicționale, este lesne de înțeles, ca un fel de contrabalansare a celui papal (hai să nu împărțim lumea în două împărții!), mai greu de înțeles este pasivitatea spirituală a ierarhilor și sinoadelor bisericilor autocefale. Cât timp "scaunele" lor nu sunt afectate, de ce și-ar mai bate capul cu soarta bisericilor care-și caută propria lor identitate, independență și autocefalie? Sunt oare "interesele" politice și lumești ale acestor biserici-mame mai importante decât grija față de bisericile născute din trupul lor, dar care și-au găsit propria lor vatră în altă parte a lumii și adăpostire canonică sub o altă jurisdicție?

Dacă Bisericile-mame au "greși" față de noi în timpul când au acceptat constrângerea și dictatura comunistă, și au căutat atunci să ne aducă și pe noi sub aceeași constrângere și dictatură, de ce astăzi, când nu mai viețuiesc sub aceeași constrângere, nu se opun "dictatului" ecumenic al Fanarului și nu glăsuie care le sunt "propunerile" libere de orice interes politic? Se complac în acceptarea unui statut artificial al diasporei impus de Fanar sau sunt ei însăși coautori tăcuți ai statutului? Singura alternativă socotită e oare să ieșim "de sub ruși" și să revenim sub jurisdicția bisericii-mame? Și dacă aceasta nu mai este posibil deoarece sunt deja create condiții cu totul noi în care s'a structurat biserica noastră din "diasporă," ce rămâne de făcut? Să fim abandonați? Dacă i-ar interesa soarta noastră, n'ar fi normal să ne întrebe ce ne doare și cum ne-ar putea ajuta necondiționat, cum ar cere porunca iubirii? Pe de altă parte însă, au oare ierarhii bisericilor "în diasporă" destulă îndrăzneală duhovnicească să lupte pentru dobândirea identității bisericii păstorite de ei și să înfrunte formidabila mașină canonică și ecumenică a Fanarului? *

Știri culese și redactate de
Psa. Zoe Vasiliu, Montreal

O VIZITĂ LA PAROHIA ORTODOXĂ - ROMÂNĂ "SFÂNTA CRUCE" DIN HOLLYWOOD, FLORIDA

Biserica ortodoxă - română "Sfânta Cruce" din Hollywood, Florida, urmare unei hotărâri unanime adusă în ședința Adunării Generale Parohiale din 2 Noembrie 1997, a trecut sub jurisdicția canonică a Episcopiei ortodoxe - române din America cu sediul la Vatra Românească, din Grass Lake, Michigan.

Sfânta Episcopie, la ședința menționată, a fost reprezentată de V. Rev. Fr. Mircea Marinescu, protopop of The Atlantic Sea Board Deanery, care a prezidat desfășurarea lucrărilor Adunării. Această hotărâre, a fost aprobată, de Consiliul nostru Episcopesc în ședința sa de lucru din 8 Noembrie 1997.

Parohia "Sfânta Cruce" este condusă de părintele Ioan Sfera, care este apreciat cu prisosință de credincioșii săi pentru înalta sa pregătire profesională și conduita sa morală excepțională. Serviciile religioase se desfășoară în deplină armonie, cântăreții de la strana bisericii, d-nii Ionel Sarbovan, Gruia Popov, Coriolan Bocsan și Octavian Dan, cântă prelung și deosebit de frumos melodiile minunate din satele noastre bănățene.

Doamna preoteasă Petra, împreună cu copii: Silvia și Silviu, studenți la Universitate, se bucură de o aleasă prețuire și popularitate, în rândurile enoriașilor.

Proprietățile parohiei: Casa parohială, Hala socială și Sfânta Biserică, sunt deosebit de curate, iarba tăiată la timp și florile permanent proaspăt reînnoite, face impresia unei gospodării bine păstrate și cu stăruință întreținută.

Prin grija părintească, ce o poartă parohiilor din Episcopia noastră, Prea Sfințitul Episcopul nostru Nathaniel, a delegat, din nou la 25 Ianuarie 1998, pe Părintele Prot. Mircea Marinescu, să reprezinte Sf. Episcopie și să prezideze Ședința Adunării Generale din parohia noastră. Scopul acestei delegații a fost de a familiariza credincioșii noștri cu "The Constitution and By-laws" of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Ședința Adunării Generale Parohiale, în care s'a prezentat: Raportul Financiar pe 1997, alte rapoarte, proiectul de buget pe 1998, și s'a ales noul Consiliu Parohial, s'a desfășurat în spiritul unei înțelegeri perfecte și a dragostei creștine.

În noul Consiliu Parohial, a fost reales d-l Pavel Giulvezan, președinte; Dimitrie Stângu, Vice preș.; Pavel Secoșan, secretar; Aurel Zurz, casier; George Alis, Epitrop; precum și d-nii; Pavel Boer, Badea Magda și Florin Periat, controlori. Președinta Reuniunii doamnelor a fost realeasă d-na Draghița Puiu.

În cazul când membrii parohiilor de sub jurisdicția canonică a Episcopiei noastre și alți frați români se vor afla în Florida pentru a-și petrece vacanța, ori cu

alte binecuvântate pricini, vă îndrumăm să vizitați parohia "Sfânta Cruce" și credincioșii ei din Hollywood, Florida, care vă întâmpină cu căldură, cu dragoste românească împreunate armonice cu tradiționalul românesc "Bine Ați Venit." *

Correspondent

Calea Postului *Cont. de la pag. 19*

pentru prima dată și postește cu fiecare din noi. Împărtășirea cu Hristos — Adevărul se face prin credința în El și în cuvintele Lui "veți cunoaște adevărul și el vă va face liberi" (In 8,32). Iar consumarea Sfintei Euharistii, trăind bucuria Învierii, este împărtășirea cu Hristos — Viața (In. 6,54). Iată deci, că postul trebuie să preceadă Euharistia, precum Qarantania a precedat învierea, iar vrednicia împărtășirii cu ea este dată celor care au ținut calea postului în credința cea adevărată.

Postul cel Mare este o experiență mereu nouă și unică, este o nouă cărămidă în zidul casei de pe stâncă, el nu este postul din anul trecut, nici cel de acum doi ani, căci creștinul își trăiește viața în sens unic și într-o ascensiune verticală. El este deci, o cale care nu cunoaște întoarcere și nici repetare, și o primă împărtășire cu Hristos căci "cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați."

*

Pr. Lector Irimie Marga
(Din "Telegraful Român" Nr. 9-10, 1997)

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices	SOLIA — THE HERALD PO BOX 185 GRASS LAKE MI 49240-0185 USA	*****ALL FOR ADC 945 SAMPLE	INSTITUTE LIBRARY ORTHODOX 2311 NEARST AVE BERKELEY CA 94709-1319 SACK # 84 PKG. # 272
--	---	--------------------------------	---